PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE UNIŢI-VĂ !

GAZETA ÎNVĂŢĂMÎNTULUI

Anul XXII - Nr. 1033 | EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂŢĂMÎNTULUI ŞI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂŢĂMÎNT ŞI CULTURĂ | Vineri 13 martie 1970 | 4 pagini 25 bani

SPORTUL ŞCOLAR

INIŢIATIVE LA NIVEL CENTRAL ŞI LOCAL

Recent, atît în cadrul Consiliului Naţional pentru Educaţie Fizică şi Sport, cît şi în paginile presei cotidiene au fost luate în dezbatere carenţele constatate în desfăşurarea activităţii sportive de masă şi de performanţă. Un loc important în aceste dezbateri l-a ocupat sportul şcolar — sectorul cel mai amplu al activităţii sportive de masă şi principala pepinieră de viitori campioni. Pornind de la principalele referiri critice făcute cu prilejul acestor analize şi raportîndu-ne totodată la cerinţele şi sarcinile de viitor ne-am adresat tovarăşului **M. Simionescu,** inspector general în Ministerul Învăţămîntului şi profesorului **Dumitru Cojocaru,** inspector general al judeţului Mehedinţi, cerîndu-le opinia şi solicitîndu-i să ne prezinte, în perspectiva iniţiativelor la nivel central şi local, măsurile ce vor fi întreprinse pentru situarea la un nivel superior a sportului şcolar.

Un echilibru stabil şi judicios între sportul de masă şi cel de performanţă

Abordarea corectă a raportului între cele două laturi ale sportului şcolar — de masă şi de performanţă — trebuie să pornească, după părerea mea, în primul rînd de la grija permanentă pentru sănătatea, dezvoltarea echilibrată şi împlinirea personalităţii elevilor şi abia în al doilea rînd de la dorinţa de a descoperi şi îndruma elementele cu aptitudini deosebite pentru sportul de performanţă. Atunci cînd raportul între aceste două laturi ale activităţii sportive şcolare este conceput în mod judicios, echilibrat, sportul de performanţă izvorăşte firesc din uriaşul rezervor de acumulare al sportului de masă. În păcate există însă, la unele foruri de conducere a activităţii sportive, tendinţa de a răsturna acest raport. Se fac uneori investiţii în special pentru depistarea şi creşterea în ritm foarte accelerat a unor sportivi de performanţă din rîndurile şcolarilor. În acest fel, însă, apariţia cîtorva sportivi de mare performanţă nu se sprijină pe piramida trainică a practicării sportului respectiv de către zeci şi sute de mii de elevi, ceea ce face ca baza să fie nesigură şi să nu existe certitudinea continuităţii. Eforturile noastre de organizare a activităţii sportive de masă se vor orienta pe viitor, mai susţinut, către cultivarea în rîndul tinerilor a gustului pentru practicarea unor discipline sportive diferenţiate, în funcţie de aptitudinile şi interesele fiecăruia. Acţiunile organizate vor avea în primul rînd scopul de a stimula majoritatea elevilor să participe la mişcarea sportivă organizată şi nu se vor mai limita, cum s-a întîmplat adesea pînă în prezent, la aspectul pur competiţional. Programarea fiecărei acţiuni va fi racordată la ansamblul activităţii şcolare a elevilor, astfel încît aceştia să nu fie suprasolicitaţi în perioadele de intensă activitate de studiu.

M. SIMIONESCU
inspector general în Ministerul Învăţămîntului

(Continuare în pag. a 3-a)

Pentru ca fiecare elev să se recreeze şi să se fortifice prin sport

Activitatea sportivă şcolară din judeţul Mehedinţi nu s-a deosebit, pînă în prezent, de activitatea din alte judeţe, nu s-a caracterizat prin rezultate ieşite din comun. O serie de măsuri pe care le-am luat recent au tocmai menirea de a o propulsa pe coordonate superioare.

Ţin să subliniez sprijinul pe care l-am primit, pentru stimularea activităţii sportive de masă, din partea Comitetului judeţean de partid, care, analizînd recent desfăşurarea activităţii de cultură fizică şi sport, a indicat măsurile menite să determine îmbunătăţiri în întreaga sferă a acestei activităţi. În ceea ce ne priveşte, adică în sectorul şcolar, ne-am îndreptat atenţia, în primul rînd, către dezvoltarea bazei materiale a practicării sportului. Astfel, dacă în ultimii ani au fost realizate şi date în folosinţă, pe raza întregului judeţ, 136 de baze sportive simple, în anul 1970 ne propunem să realizăm 304 asemenea baze sportive, dintre care 79 terenuri de volei, 97 terenuri de handbal şi 128 terenuri de baschet — sporturi cărora intenţionăm să le acordăm o atenţie deosebită. În oraşul Turnu Severin vor fi reamenajate în cursul acestui an stadioanele „1 Mai" şi „C.F.R." la care, conform unor convenţii cu organele locale ale C.N.E.F.S., elevii vor avea acces atît pentru antrenamente, cît şi pentru participarea la competiţii. De asemenea, la dispoziţia elevilor vor sta două săli de antrenament pentru lupte, tenis de masă şi box.

Pe de altă parte, am luat o serie de măsuri menite a lichida pulverizarea catedrelor de educaţie fizică, a asigura utilizarea intensivă a tuturor profesorilor de specialitate calificaţi şi instruirea corespunzătoare a cadrelor insuficient calificate. Chiar în această perioadă se desfăşoară la Vînju Mare, la Baia de Aramă, Turnu Severin şi Strehaia instructaje pentru pro-

Prof. DUMITRU COJOCARU
inspector general al judeţului Mehedinţi

(Continuare în pag. a 3-a)

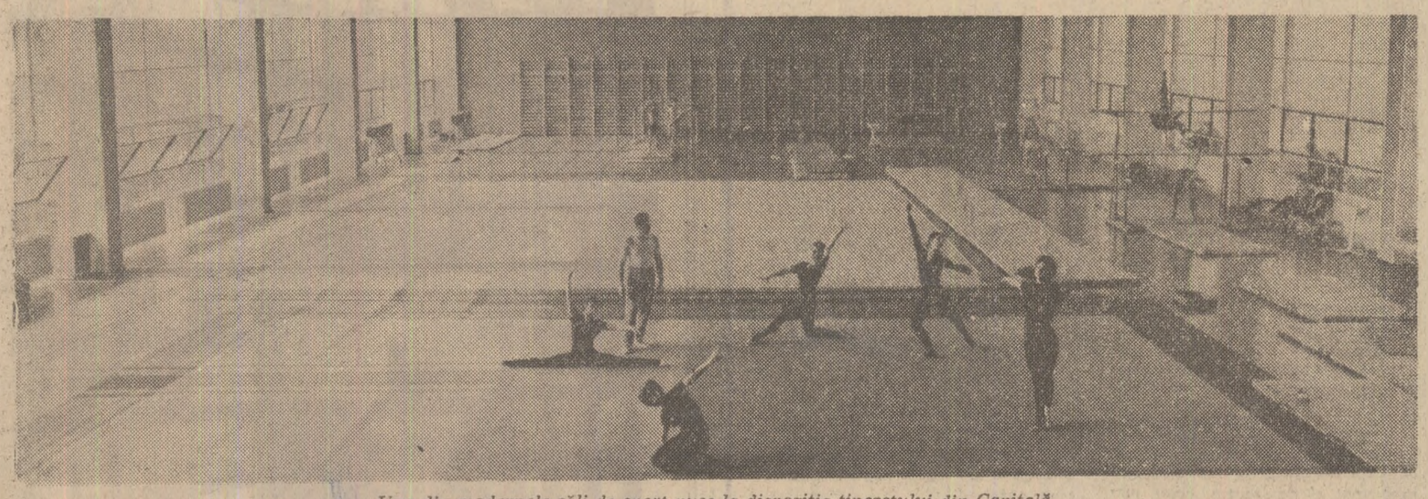

Una din modernele săli de sport puse la dispoziţia tineretului din Capitală

UN ÎNCEPUT DE BUN AUGUR

Deşi nu exista de la început un local adecvat pentru împlinirea ideală a multiplelor misiuni ce revin unei case a corpului didactic, forurile judeţului Ialomiţa au semnat totuşi actul ei de naştere. „Ne-am gîndit — ne explica profesorul Niţu Titus, inspector şcolar general al judeţului — că înainte de orice este necesară o afirmare prin acţiuni a Casei corpului didactic ca instituţie". Aşa că, deocamdată, Casa corpului didactic din Slobozia, oraşul de reşedinţă al judeţului, îşi are sediul în clădirea liceului din localitate, iar colectivele de profesori care lucrează în cadrul ei, în frunte cu directorul Justin Georgescu, se străduiesc să dovedească valoarea şi utilitatea acestei noi instituţii.

În scurtul răgaz de timp care a trecut de la înfiinţare şi pînă în momentul de faţă au fost organizate, în colaborare cu societăţile ştiinţifice ale cadrelor didactice, cîteva simpozioane şi sesiuni ştiinţifice demne de apreciat. Între acestea amintim, în primul rînd, simpozionul profesorilor de matematică, în care s-au tratat unele probleme privind matematica cuantică şi la care a participat acad. Gheorghe Mihoc.

O altă acţiune ştiinţifică de reală ţinută a fost prilejuită de simpozionul profesorilor de istorie, prezidat de inspectorul Radu Constantin. La acest simpozion au fost invitaţi prof. Constantin Şerban, cercetător principal la Institutul de istorie „Nicolae Iorga" şi lectorul universitar Ioan Dumitrescu, care au vorbit despre problemele Unirii Principatelor Române. În săptămîna care urmează, profesorii Victoria Radu de la Liceul din Slobozia, Dumitru Ştefănescu de la Liceul nr. 2 din Călăraşi şi Doina Gh. Pompian de la Liceul din Feteşti vor prezenta în faţa colegilor lor rezultatele unor cercetări privind utilizarea la lecţii a datelor de istorie locală, acumulate prin propriile lor investigaţii. De asemenea, colectivul de istorie al Casei corpului didactic şi-a propus să organizeze cercetări în legătură cu mînăstirea înfiinţată în 1634 de Matei Basarab în raza oraşului Slobozia. Se lucrează totodată la un anuar al învăţămîntului din judeţ, care urmează să servească drept bază pentru o lucrare mai largă de istorie a învăţămîntului local.

Recent, sub auspiciile Casei corpului didactic şi ale Societăţii de geografie, în oraşul Călăraşi s-a organizat o sesiune de comunicări ştiinţifice care îşi propuneau să elucideze unele probleme de geografie locală. Extinzînd datele cercetărilor ştiinţifice care au stat la baza acestor comunicări, profesorii Gheorghe Florea, Constantin Iancu, Ion Popovici şi Ştefan Gheorghiu, vor prezenta, în cadrul unei alte reuniuni ştiinţifice, lucrări privind modul cum pot fi utilizate cunoştinţele de geografie locală în cadrul lecţiilor.

O interesantă acţiune în care s-a angajat Casa corpului didactic din Slobozia este aceea a editării unui „Buletin de informare ştiinţifică", care îşi propune să cuprindă materiale de îndrumare metodică, lucrări de referinţă şi sinteze bibliografice, studii şi alte lucrări personale ale profesorilor. Sumarul primului număr a şi fost completat şi urmează să vadă în scurt timp lumina tiparului. În cuprinsul lui figurează lucrări privind practica în producţie la clasa a X-a a şcolii generale, rolul mijloacelor audio-vizuale în sporirea eficienţei lecţiilor, file pentru istoricul învăţămîntului din judeţul Ialomiţa etc.

Cu multă stăruinţă se lucrează acum, în toate colectivele Casei corpului didactic din Slobozia, la constituirea bibliotecii. Trebuie subliniat faptul că în această privinţă colectivele primesc un sprijin larg din partea învăţătorilor şi profesorilor pensionari din judeţ, care s-au arătat dornici să doneze cărţi şi colecţii de reviste.

Casa corpului didactic din Slobozia, deşi foarte tînără, îşi afirmă din plin prezenţa pe multiple planuri. În viitorul apropiat va avea loc aici o conferinţă a profesorilor de limba şi literatura română, în cadrul căreia conf. dr. docent Dumitru Micu va vorbi despre „Avangardismul românesc". Învăţătorii vor purta discuţii pe marginea unei lucrări privind modernizarea căilor de transmitere a cunoştinţelor la clasele I—IV, pe care o va prezenta lectorul universitar Ion Şerdean de la I.C.P.C.D. Bucureşti. Conf. univ. Victor Vascenco şi lector univ. Silvia Pandelescu vor trata despre predarea limbilor străine. Dacă vom mai aminti şi despre expoziţia pe care o pregătesc profesorii de desen sau despre orchestra de muzică instrumentală proiectată de profesorii de muzică vom înţelege de ce este atît de sigur inspectorul general judeţean, Niţu Titus, că prin activitatea ei, Casa corpului didactic va pleda convingător pentru obţinerea unei clădiri. Promisiuni sînt, de altfel, chiar pentru toamna acestui an.

O. B.

DOCUMENTUL LA LECŢIA DE ISTORIE

Înarmarea elevilor cu concepţia ştiinţifică despre lume şi viaţă, educarea lor comunistă constituie una din cerinţele fundamentale ale învăţămîntului din ţara noastră. În acest context un rol de mare însemnătate revine studiului istoriei. Se ştie că, în ansamblul disciplinelor şcolare, istoria contribuie în măsură deosebită la formarea concepţiei ştiinţifice despre lume şi societate, la cimentarea convingerilor morale şi patriotice şi a trăsăturilor de caracter ale copiilor şi tineretului. Lecţia de istorie este chemată să reprezinte nu numai o sursă de informare despre trecut, o expunere de date şi întîmplări menite să îmbogăţească orizontul de cunoştinţe al elevilor, ci şi o posibilitate practică — concretă şi eficientă — de a-i face să intuiască marile comandamente ale evoluţiei omenirii, drumul greu străbătut de popoare pentru înfăptuirea marilor idealuri ale umanităţii — idealurile libertăţii şi independenţei, ale făuririi unei vieţi mai bune. Ea trebuie să-i ajute să înţeleagă dinamica forţelor sociale înaintate, rolul preponderent al maselor populare în înfăptuirea aspiraţiilor de progres ale omenirii, să cultive în rîndurile lor înaltele virtuţi ale poporului nostru, să le întărească sentimentele de dragoste şi responsabilitate faţă de patria socialistă.

Predată creator, istoria nu rămîne doar o disciplină de program, ci devine un adevărat îndreptar în acţiune, făcîndu-i pe tineri conştienţi de destinul poporului nostru. „Istoria — scria M. Kogălniceanu — trebuie să fie şi a fost întotdeauna cartea de căpetenie a popoarelor şi a fiecărui om îndeosebi, pentru fiecare stare, fiecare profesie află în ea reguli de purtare, sfat la îndatoririle sale, învăţătură la neştiinţa sa, îndemn la slavă şi la faptă".

Pentru a răspunde acestor cerinţe, predarea istoriei trebuie să se înfăptuiască la un nivel înalt, în mod convingător, pe baza învăţăturii marxist-leniniste, a unei strînse argumentări, folosind o largă documentare faptică, eliminînd tratarea schematică. Un sprijin deosebit de preţios pentru cadrele didactice în orientarea predării istoriei în general, şi a celei contemporane în special, îl constituie documentele partidului nostru. Un asemenea document, de mare valoare interpretativă, îl constituie expunerea tovarăşului Nicolae Ceauşescu la cea de-a 45-a aniversare a creării Partidului Comunist Român, expunere care prezintă istoria patriei, a luptei clasei muncitoare, a celorlalte forţe progresiste, democratice, a partidului comunist, în contextul vieţii economice şi sociale generale a ţării, în strînsă legătură cu analiza tuturor forţelor care au contribuit la dezvoltarea societăţii, dînd o imagine reală, multilaterală a vieţii sociale din ţara noastră, permiţînd înţelegerea clară, în toată amploarea sa, a luptei revoluţionare a poporului român pentru democraţie, pentru pace şi progres social, a rolului primordial jucat de clasa muncitoare, de partidul său de avangardă.

Folosirea judicioasă a documentelor de partid la lecţiile de istorie plasticizează lecţia şi îi măreşte puterea de convingere, îmbogăţeşte orizontul intelectual al elevilor, punîndu-i în situaţia de a înţelege evenimentele istorice de pe o poziţie partinică şi obiectivă. Prezentarea veridică, documentată, a activităţii partidului comunist îi face pe elevi să reţrăiască actele de eroism ale celor mai buni fii ai clasei muncitoare, comuniştii, le trezeşte sentimente de profund respect şi admiraţie faţă de aceştia, îi mobilizează la acţiune pentru cauza întregului nostru popor.

Numeroşi profesori de istorie şi-au constituit o bună tehnică de folosire a documentelor, tinzînd să exploreze în profunzime toată gama de surse posibile (manuscrise, tipărituri, mijloace audio-vizuale). Există însă şi unii profesori care se mulţumesc numai cu cîteva cuvinte „ilustrative" despre documente, astfel încît elevii nu-şi pot forma o idee clară asupra acestora. Se cuvine să subliniem că profesorii de istorie trebuie să acorde o mare importanţă explicaţiilor, să diminueze ponderea expunerilor descriptive, să folosească mai mult demonstraţiile, îndrumînd elevii spre studiul personal şi spre cercetarea corectă, ştiinţifică a documentelor. Este bine ca încă din liceu elevii să fie obişnuiţi să cunoască diferite documente istorice, comentate de profesor cu toată atenţia şi ilustrate cu ajutorul planşelor, filmelor, diapozitivelor etc.

Bineînţeles că, înainte de a folosi documentele în lecţie, profesorii trebuie să le studieze ei înşişi integral, pentru a le înţelege bine spiritul, conţinutul. Se impune, totodată, o grijă deosebită pentru selecţionarea documentelor care urmează a fi prezentate la lecţie, astfel încît să alegem acele documente care evidenţiază în modul cel mai grăitor ideile lecţiei respective. Ne vom opri asupra acelor documente care reuşesc să concretizeze cel mai bine problemele tratate în lecţie, sporindu-i puterea de convingere fără a o supraîncărca. Citatele din documente — care se cer introduse în cuprinsul lecţiei în mod organic, evitîndu-se lipirea lor artificială — trebuie să se refere cu precizie la problema prezentată, întărindu-i şi întregindu-i conţinutul ştiinţific. Este bine să evităm pe cît posibil citatele prea mari, care ar putea duce la sporirea volumului lecţiei. Se recomandă ca citatul să fie precedat de prezentarea în ansamblu a culegerii de documente — preferabil ultimele ediţii — pentru a trezi interesul elevilor faţă de problema tratată şi a le dezvolta spiritul de cercetare.

Pentru ca folosirea documentului să aibă rezultatul scontat, să fie eficientă, este bine să se urmărească o serie de indicaţii metodice în primul rînd se cere ca documentul să fie legat de conţinutul lecţiei, de tema tratată. A-

Conf. univ. dr.
GHEORGHE DRĂGAN

(Continuare în pag. a 2-a)

Stabilitatea în învăţămînt — criteriu important al sistemului de salarizare a cadrelor didactice

De curînd s-a generalizat experimentarea noului sistem de salarizare în toate sectoarele de activitate. După cum se ştie, în învăţămînt noul sistem de salarizare se experimentează încă de la 1 ianuarie 1969, fapt apreciat pe bună dreptate ca o expresie grăitoare a înaltei griji şi preţuiri pe care partidul şi statul nostru le acordă slujitorilor şcolii.

Conceput astfel încît să genereze o manifestare plenară a energiilor creatoare ale corpului didactic, noul sistem de salarizare experimentat în învăţămînt a demonstrat, în cele 14 luni de cînd se aplică, valabilitatea principiilor pe care este fundamentat. El permite în toate sectoarele aplicarea mai consecventă a principiului remunerării după cantitatea şi calitatea muncii, accentuează cointeresarea în procesul de autoperfecţionare. Corelarea salariilor pe ramuri şi funcţii pe care o realizează noul sistem a adus corpului didactic creşteri substanţiale la salariul tarifar, creşteri care au constituit un puternic stimulent în muncă. Merită cu deosebire subliniat faptul că salarizarea este astfel concepută încît să determine o continuă preocupare pentru perfecţionarea profesională prin obţinerea gradelor didactice. Cuantumul salariului fiind determinat de obţinerea gradelor didactice, se realizează o ridicare a pregătirii învăţătorilor şi profesorilor şi, prin aceasta, o ridicare a nivelului predării, a calităţii învăţămîntului.

În cadrul creat de noul sistem de salarizare au fost elaborate de curînd noi norme privind calcularea stagiului în învăţămînt care, alături de studii şi gradele didactice, reprezintă un criteriu esenţial al salarizării corpului didactic. În scopul informării cititorilor noştri am cerut tov. prof. TH. LEONESCU, şeful serviciului organizarea şi normarea muncii din Ministerul Învăţămîntului, să răspundă la cîteva întrebări cu privire la semnificaţia şi conţinutul acestor noi reglementări.

— Recent au fost elaborate noi norme pentru stabilirea vechimii (stagiului) în învăţămînt. Ce semnificaţie au ele ?

— Noile norme au fost concepute în scopul aplicării unor prevederi din Legea nr. 6/1969 privind Statutul personalului didactic, prevederi care au drept scop — printre altele — şi o mai bună definire a drepturilor personalului didactic.

După cum este bine cunoscut, salarizarea funcţiilor didactice are la bază mai multe criterii, printre care esenţiale sînt : studiile, gradele didactice şi vechimea în învăţămînt. Actualele norme elaborate de Ministerul Învăţămîntului — cu acordul Ministerului Muncii şi al Uniunii Sindicatelor din instituţiile de învăţămînt şi cultură — aduc o substanţială îmbunătăţire a concepţiei asupra a ceea ce trebuie să însemne vechimea în învăţămînt. Astfel, în elaborarea acestora s-a pornit de la principiul că personalul didactic trebuie să fie legat de munca la catedră evitîndu-se tendinţa unora de a se muta dintr-un sector de activitate în altul.

— Cum se calculează vechimea în învăţămînt ?

— Se recunoaşte ca vechime în învăţămînt, întreaga perioadă în care o persoană a îndeplinit funcţii didactice de predare sau de conducere în orice fel de unitate de învăţămînt, indiferent de studiile persoanei sau specialitatea predată. În şcolile generale şi liceele de cultură generală, celor încadraţi după 1 ianuarie a.c., li se cere să fi funcţionat însă la cel puţin 6 ore de predare săptămînal. Funcţiile didactice pentru îndrumare şi control şi cele didactice ajutătoare se recunosc la vechime numai pentru cei care au licenţa universitară sau diploma liceului pedagogic.

Totuşi, nu s-a putut trece cu vederea peste o situaţie reală şi anume că personalul didactic este chemat să-şi aducă un important aport în construcţia socialistă şi în alte domenii de activitate. Pen-

(Continuare în pag. a 3-a)

După etapa județeană a concursurilor școlare

De curînd s-a încheiat etapa județeană a concursurilor de literatură română, matematică, fizică și chimie ale elevilor din licee și școli profesionale.

Organizată sub egida Ministerului Învățămîntului și a societăților științifice ale cadrelor didactice, ediția 1970 a concursurilor, preluînd și dezvoltînd tradiții mai vechi ale școlii românești, a marcat importante îmbunătățiri. La acestea au contribuit și unele măsuri organizatorice stabilite de Ministerul Învățămîntului, ca de pildă faptul că încă de la începutul anului școlar s-au precizat locul și datele la care se organizează concursurile.

Cîteva cifre sînt edificatoare. Dacă în anul 1969 la faza pe localitate s-au întrecut, la cele 4 concursuri, aproximativ 55 000 elevi, în acest an numărul celor ce s-au aliniat la start în această primă fază se ridică la aproape 100 000. O creștere impresionantă s-a înregistrat la concursul de matematică, unde numărul participanților se ridică la cifra de 35 000 față de 15 235 în anul 1969. La concursul de literatură română au participat peste 23 000 concurenți, cu aproximativ 8 000 mai mulți decît în anul trecut, la fizică aproximativ 18 500 elevi, iar la chimie peste 17 500, față de 13 500 și respectiv 12 100 în anul precedent.

Și la faza județeană s-au înregistrat în acest an creșteri însemnate față de anul 1969. Astfel, față de cei 13 800 elevi prezentați în anul trecut la toate cele 4 concursuri, în anul 1970 s-au prezentat peste 20 000 elevi, asigurîndu-se astfel posibilitatea selecționării unui număr mai mare de participanți la faza republicană.

Informațiile de care dispunem arată că și rezultatele obținute în acest an sînt mai bune decît în anii precedenți. La aceasta au contribuit și temele stabilite pentru concurs, care au dat participanților posibilitatea să-și valorifice mai eficient cunoștințele și să-și afirme în mai mare măsură talentul, preocupările științifice, interesele și aptitudinile. Astfel, dacă anul trecut, la concursul de literatură română din județul Cluj, din 550 elevi prezenți la faza pe localitate s-au selecționat pentru etapa județeană 94, în anul 1970 din 667 participanți s-au calificat pentru faza județeană 159, iar din aceștia peste 20 vor participa la faza republicană. La concursul de matematică din județul Prahova, din 2 260 de participanți la faza pe localitate s-au selecționat pentru faza județeană peste 400 de elevi, față de 261 din cca. 1 850 în anul trecut. Rezultate bune s-au obținut la matematică și în județul Botoșani, unde din 512 participanți la faza pe localitate s-au selecționat 85 pentru faza județeană, 21 din aceștia calificîndu-se pentru faza republicană.

O situație similară întîlnim la concursul de chimie și la cel de fizică. În județul Bacău, de exemplu, au participat la faza pe localitate a concursului de chimie 449 elevi, din care au promovat la faza județeană cca. 30% (133 elevi), pentru faza pe țară calificîndu-se 29 elevi. Iată și un exemplu referitor la concursul de fizică. În județul Dolj, la faza pe localitate a acestui concurs au participat 809 concurenți, față de 430 în anul 1969. În faza județeană au promovat 186 elevi față de 76 în anul precedent. Șirul acestor exemple ar putea fi continuat. Ele exprimă, de la an la an, interesul sporit al elevilor pentru concursuri.

Deși, în general, rezultatele obținute la aceste concursuri sînt mai bune comparativ cu anii precedenți, se semnalează totuși și unele neajunsuri. Astfel, la concursul de literatură română s-a constatat că un mare număr de concurenți au prezentat lucrări scrise de nivel mediocru, vădind lipsa cunoașterii operelor literare prin lectura proprie și a obișnuinței de a citi publicațiile de specialitate. Lucrările s-au rezumat în cele mai multe cazuri la reproducerea cunoștințelor expuse în manuale.

S-au vădit unele lipsuri și în modul de desfășurare a concursurilor. La fizică, de exemplu, temele date în faza pe localitate la unele clase nu au ținut seama de cunoștințele studiate în cursul anului. În schimb, la alte clase temele au fost luate din „Revista de fizică" și au cuprins probleme rezolvate în cadrul cercurilor de elevi sau în clasă. La concursul de chimie, așa cum au observat mai mulți profesori cu experiență, subiectele de teorie ar fi trebuit să apeleze mai mult la logică, la puterea de sintetizare și sistematizare a elevilor. De asemenea, s-a propus ca noțiunile de teorie să fie formulate ca întrebări-probleme, întrucît astfel s-ar solicita mai mult gîndirea elevilor.

Acum, după parcurgerea primelor două etape, ne aflăm în fata finalelor. Un interes deosebit îl stîrnesc, în special, finalele concursurilor de matematică și fizică. Din rîndurile cîștigătorilor concursului de matematică se va selecționa lotul care va reprezenta România, în iulie 1970, la cea de-a XIII-a ediție a Olimpiadei internationale de matematică de la Budapesta — întrecere internațională de mare prestigiu, inițiată pentru prima dată, în urmă cu 12 ani, de către tara noastră. De asemenea, din rîndurile premiantilor la etapa republicană a concursului de fizică se va alege echipa care va reprezenta tara noastră la cea de-a IV-a ediție a Olimpiadei internaționale de fizică.

Pînă atunci, cele mai bune lucrări realizate la concursurile școlare ar putea fi valorificate, fiind puse la îndemîna tuturor elevilor prin societățile literare și științifice, prin sesiuni și ședințe ale cercurilor de elevi, prin revistele școlare, prin publicații județene sau centrale, precum și prin stațiile de radioamplificare din scoli și localități. Această publicitate ar putea contribui încă de pe acum la atragerea unui număr și mai mare de elevi la concursurile din anii viitori.

Concomitent cu pregătirile pentru încheierea anului școlar, sute și sute de elevi se vor pregăti, în săptămînile care urmează, pentru faza republicană a concursurilor, care se va desfășura în zilele de 26—27 aprilie a.c.

IOAN BÂRNA

Elevii învață istoria și din documente

Documentul la lecția de istorie

(Urmare din pag. 1-a)

poi, el nu trebuie să suscite explicații de amănunt, care să solicite prea mult din timpul afectat lecției, sau să distragă atenția elevilor de la ideea centrală. În cazul în care proporțiile sale sînt reduse documentul poate fi citit în întregime; altfel, este indicat să se folosească fragmente. Bineînțeles însă că fragmentele se pot folosi numai dacă pot constitui o ilustrare concludentă a fenomenului expus. Dacă se impune cunoașterea integrală a unuia sau a mai multor documente, iar limitele orei nu fac posibilă prezentarea lor, ele pot fi recomandate elevilor ca material bibliografic.

Foarte important este ca documentul să fie prezentat ca un material constitutiv lecției și nu ca un material suplimentar sau accesoriu. În limita posibilităților ar fi bine ca el să fie multiplicat și distribuit elevilor la momentul oportun, pentru a fi cît mai bine perceput.

Materialul ilustrativ (portretele, planșele, schițele etc.) trebuie bine ales, bine dozat, pentru a nu crea în contextul lecției o imagine deformată asupra evenimentului respectiv, fie exagerîndu-l, fie diminuîndu-l.

În împrejurările în care se impune folosirea unor documente originale — imposibil de prezentat în clasă — se recurge la vizitarea muzeelor, arhivelor, monumentelor sau a unor locuri legate de mișcarea muncitorească unde se găsește materialul adecvat lecției

Să încercăm, în spiritul celor afirmate, explicitarea folosirii documentelor de partid la cîteva lecții de istorie contemporană a României.

În cadrul temei „Avîntul revoluționar din anii 1918—1921", de exemplu, după prezentarea condițiilor economico-sociale și politice interne, a influenței conjuncturii internaționale, care au determinat un puternic avînt revolutionar al maselor populare din România, putem folosi un fragment din „Manifestul socialist" unde se arată: „A venit vremea ca poporul român să se elibereze de asuprire și monarhism. Trăiască republica" (Documente din istoria P.C.R. 1917—1922, vol. I, Ed. II-a, E.S.P.L.P. Buc. 1956, p. 13—14). Vorbind despre masacrul exercitat de forțele represive burghezo-moșierești în Piața Teatrului Național împotriva muncitorilor la 13 decembrie 1918, vom specifica că, pe locul unde au fost împușcați muncitorii, astăzi se găsește un monument pe care au fost săpate cu litere de aur următoarele cuvinte: „În ziua de 13 decembrie 1918, în Piata Teatrului Național s-a tras din ordinul guvernului burghezo-moșieresc în muncitorii care demonstrau pentru libertate și o viață mai bună. Au fost uciși mișelește 102 muncitori. Glorie eternă eroilor și martirilor care au căzut în lupta pentru libertatea și bunăstarea poporului muncitor". Citatul poate fi ilustrat cu o fotografie a monumentului sau cu un diapozitiv.

La lecția „Crearea Partidului Comunist din România" se poate prezenta una dintre moțiunile publicate cu prilejul congresului de constituire a partidului, ca de exemplu: „Pentru cei loviți de grevă". Acest document trebuie citit în mod sugestiv, alegîndu-se pasagiile caracteristice, cu accente pe frazele mobilizatoare și cu vibrație emotivă, pentru a sublinia faptul că el reprezintă o chemare la luptă. Este bine să evocăm pe scurt, cu acest prilej, și condițiile grele în care se desfășura atunci lupta, prin propagare de la om la om, de la conștiință la conștiință. Pentru a ne asigura că elevii au înțeles documentul analizat și i-au simțit însemnătatea, vom pune cîteva întrebări, ca de pildă: În ce condiții istorice a fost adoptată această moțiune? Cui era adresată? Ce evenimente interne și externe o justificau? Ce efect socotiți că a putut trezi în rîndul maselor? În încheiere, pentru a da lecției o ilustrare și mai bogată, putem folosi și facsimile din ziarul „Socialismul" în care sînt reproduse dezbaterile de la Congresul de creare a P.C.R.

Numeroase documente pot îmbogăți lecția „Insurecția națională antifascistă din august 1944". De pildă, pentru a ilustra rolul P.C.R. de organizator și conducător al insurecției putem folosi Declarația C.C. al P.C.R. din 24 august 1944, publicată în primul număr legal al ziarului „România liberă", „Chemarea către țară a P.C.R.", „Apelul comandamentului formațiunilor de luptă patriotice" etc. De asemenea, le putem arăta elevilor — direct sau în imagine — placa comemorativă ridicată în apropierea Podului Băneasa în memoria ostașilor și a formațiunilor patriotice care, cu prețul vieții lor, au oprit intrarea trupelor germane în Capitală, citind cuvintele săpate în marmură pe această placă: „De-a lungul acestei căi ferate, de la comuna Pipera și pînă la șoseaua București-Chitila, a fost baza de plecare la atac a unităților românești care au luptat între 24—27 august 1944 pentru apărarea Bucureștiului împotriva trupelor hitleriste, care acționau dinspre comuna Băneasa și din pădurile Tunari și Băneasa.

Slavă ostașilor români care au luptat pentru libertatea și independența patriei noastre".

Și la lecția în care vom relata despre participarea țării noastre la războiul antihitlerist, alături de armata sovietică și de toate forțele antihitleriste, putem folosi numeroase documente evocatoare: fotografii înfățișînd ostași români alături de ostași sovietici pe frontul antihitlerist, scene de luptă din timpul eliberării unor localități din Ungaria și Cehoslovacia, filme etc.

Bazîndu-și informarea și predarea pe principiile materialismului istoric, cultivînd tradițiile progresiste ale istoriografiei noastre din trecut și folosind larg în predare documentele partidului nostru, profesorii de istorie pot face din disciplina lor un puternic instrument de educare a elevilor în spiritul patriotismului socialist, al tradițiilor eroice, al progresului.

Manifestări consacrate centenarului nașterii lui V. I. Lenin

Elevii și profesorii din toate școlile țării participă, în această perioadă, la manifestări închinate centenarului nașterii lui Vladimir Ilici Lenin, mare gînditor, ideolog și conducător revoluționar.

● Un mare număr de profesori prezintă, în cadrul unor simpozioane, al unor reuniuni și al altor manifestări culturale, expuneri despre viața și lupta întemeietorului primului stat socialist din lume.

La căminul cultural din comuna Malovăț, județul Mehedinți, de pildă, a avut loc zilele acestea un simpozion dedicat aniversării unui secol de la nașterea lui Lenin. Cu acest prilej, prof. Ștefan Capezan, de la Liceul „Traian" din Tr. Severin, a vorbit despre viața și activitatea revoluționară a conducătorului Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Au fost relatate, de asemenea, unele amintiri ale celor ce l-au cunoscut pe Lenin.

● Un simpozion închinat nașterii lui V.I. Lenin a avut loc recent și la Casa de cultură din Gherla. Cei prezenți — printre care s-au numărat mulți profesori și elevi din localitate — au ascultat cu interes expunerile „Viața și activitatea lui V.I. Lenin" de prof. Nicolae Pușcaș de la Liceul „Petru Maior", „Vladimir Ilici Lenin — conducătorul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie" de prof. Gheorghe Suciu, de la Liceul „Ana Ipătescu" și „Aplicarea învățăturii marxist-leniniste de către P.C.R. la condițiile concrete din România" de prof. Vasile Ștej, directorul Liceului „Ana Ipătescu".

În încheierea simpozionului a fost prezentat filmul „Lenin în Samara".

● Simpozioane dedicate împlinirii a 100 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin au avut loc recent și în comunele Griviță și Mihail Kogălniceanu, din județul Ialomița. Cu această ocazie a vorbit profesorul Dan Smîntîneanu, care a evocat momente din viața și activitatea lui Lenin. Asemenea simpozioane, la care s-a manifestat o largă participare a cadrelor didactice, s-au desfășurat și la Grădiștea, Ianca, Făurei, Însurăței și Jîrlău, județul Brăila, ca și la Ibănești, Sărmaș, Vînători, Deda, Gornești și în alte localități din județul Mureș.

O manifestare interesantă a fost organizată în întîmpinarea centenarului la Liceul de cultură generală din Strehaia, unde profesori de istorie și filozofie au prezentat aspecte multilaterale din viața și opera marelui Lenin.

● Numeroși elevi din școlile Capitalei au luat parte recent la o manifestare cultural-artistică dedicată lui Lenin, care a avut loc la Ateneul tineretului din București. Cu acest prilej conf. dr. Constantin Mocanu a evocat uriașa personalitate a lui V. I. Lenin, contribuția acestuia la îmbogățirea și dezvoltarea filozofiei marxiste și la victoria revoluției socialiste.

Asistența a ascultat în continuare, în interpretarea unor actori bucureșteni, poezii închinate lui Lenin, după care a vizionat scene din spectacolul „Orologiul Kremlinului" în interpretarea colectivului Teatrului „C. I. Nottara".

Tot aici a fost deschisă o expoziție de fotografii și cărți cuprinzînd aspecte reprezentative din viața și creația lui Lenin.

● Zilele trecute la Liceul agricol din Iași a fost organizată o reuniune prilejuită de aniversarea centenarului nașterii lui V.I. Lenin. Evocînd multiplele aspecte ale vieții și activității marelui Lenin, profesorii școlii au prezentat scurte expuneri pe teme ca „Lenin — omul și luptătorul", „Lenin și tineretul", „Figura lui Lenin oglindită în literatura contemporană".

În continuare, elevii liceului au citit și recitat fragmente reprezentative din opere literare închinate lui V.I. Lenin.

● O manifestare consacrată centenarului nașterii lui Lenin a avut loc și la Casa de cultură a tineretului din Fălticeni. Cu acest prilej un mare număr de elevi au ascultat expunerea intitulată „Politica P.C.R., expresie a aplicării creatoare a leninismului în condițiile concrete ale României". În Brașov a avut loc o seară literară în cadrul căreia prof. Dorina Patruce a vorbit despre „Viața și opera lui Lenin" iar actori ai Teatrului dramatic au citit versuri închinate marelui dascăl al clasei muncitoare internaționale.

● Interesante și atractive acțiuni omagiale închinate lui V. I. Lenin, sînt organizate în aceste săptămîni și de unitățile de pionieri din școlile generale. În municipiul Piatra-Neamț, de exemplu, programele de activitate ale detașamentelor și unităților cuprind seri de poezie, montaje literare, prezentări de diafilme și filme cu aspecte din copilăria lui Lenin, din viața și activitatea lui.

Recent, Consiliul municipal al Organizației Pionierilor din Piatra-Neamț a organizat în sala cinematografului „Panoramic" din localitate un recital de poezie. După ce profesoara Rodica Cocan a vorbit despre viața și activitatea lui Lenin, pionierii au ascultat cu viu interes recitalul de poezie susținut de cei mai talentați dintre colegii lor.

Cei peste 650 pionieri participanți la această acțiune au vizionat apoi filmul sovietic „Lenin în Polonia".

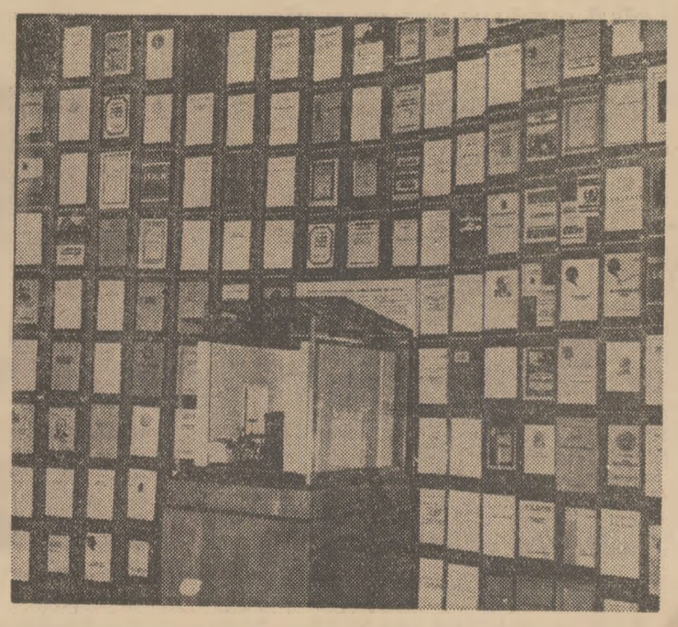

La Muzeul V. I. Lenin din Moscova sînt expuse lucrările lui V. I. Lenin tipărite în numeroase limbi ale lumii

O FIGURĂ EXEMPLARĂ A ȘCOLII NOASTRE

S-a stins, nu de mult, în adînc patriarhală vîrstă, la 94 de ani, Al. Bărcăcilă, dascăl al vechiului nostru învățămînt mediu timp de 35 ani și fost director aproape două decenii al liceului „Traian" din Turnu-Severin — una din figurile pilduitoare ale școlii românești dintre cele două războaie. Orașul de adopțiune — fiindcă profesorul era originar din Muscel, unde se născuse la 18 martie 1876 — i-a dăruit onorurile meritate cu prilejul înhumării, după ce regimul nostru îi acordase, în timpul vieții sale modeste, medalii și titlul de „profesor emerit".

Dar Al. Bărcăcilă n-a fost numai dascălul a cărui amintire va stărui necurmat în inima numeroșilor săi elevi, ci și om de știință, truditor pe tărîmul arheologiei antice și medievale, elev al lui Gr. Tocilescu, de unde a purces și îndemnul de a se așeza pentru întreaga sa carieră la Severin, spre a continua la Drobeta săpăturile inițiate de profesorul său

Autor a aproape 40 de studii și articole de specialitate, numeroase dintre acestea dedicate castrului din marginea Severinului sau monumentelor istorice din Mehedinți, participant prin comunicări la unele congrese internaționale și românești, era stimat de arheologii noștri, care l-au sărbătorit la 90 de ani la București, din inițiativa entuziastă a lui C. S. Nicolaescu-Plopșor, regretatul director al Centrului Academiei din Craiova și cu sincera colaborare a acad. Emil Condurachi, directorul Institutului de Arheologie al Academiei, a acad. Const. Daicoviciu, a lui Radu Vulpe și a foștilor săi elevi, arheologi astăzi, ca D. Berciu și I. Berciu. Profesorul fusese, de altfel, membru al comisiei monumentelor istorice, al Societății numismatice, al Societății internaționale de istoria medicinii în urma unor săpături cu descoperiri din acest domeniu etc. Al. Bărcăcilă a înțeles astfel, de la începuturile activității sale, că dascălul, de orice grad al învățămîntului, trebuie să păstreze contactul cu știința și să devină, în limitele posibilităților sale, un creator oricît de modest.

Cu privire la școala secundară, concepțiile regretatului profesor tindeau către o viziune integrală în sensul cultivării tuturor aptitudinilor elevilor și a diferențierii lor individuale potrivit cu acestea. El a organizat, de aceea, în afară chiar de programa de învățămînt a timpului, cursuri de caracter practic, de grădinărit, de mecanică, de tîmplărie, de legătorie, de împăiat și altele, pentru care a cîștigat pe mulți dintre elevii săi. Umanismul său n-a fost, prin urmare, abstract, îngust intelectualizat, ci străbătut de vădite tendințe realiste.

Al. Bărcăcilă a fost apoi un constructor stăruitor, inițiator și făuritor al unor importante clădiri ca internatul liceului din Severin, stadionul orașului, noua aripă vastă a liceului „Traian", pentru care nu s-a sfiit să calce chiar prescripțiile regulamentelor oficiale ale epocii spre a aduna fonduri. În cadrul acestor edificii a așezat și Muzeul Portilor de Fier, unde se află expuse și rezultatele numeroaselor sale descoperiri.

Elev al unor profesori ca Gr. Tocilescu, după cum aminteam, C. Dimitrescu-Iași, rector al Universității din București, înmormîntat și el tot la Severin, D. N. Burileanu, Quintescu și Evolceanu, reputați clasiciști la sfîrșitul veacului trecut, el a încitat — la rîndu-i — dintre micii săi elevi de la liceu pe cei care aveau să devină, mai tîrziu, arheologii D. Tudor, D. Berciu și I. Berciu, azi profesori de specialitate sau conducători de muzee.

Între preocupările sale didactice, directoratul său de aproape două decenii, cum observam mai sus, a impus un exemplu pe care școala noastră trebuie să-l țină cu gratitudine. Într-adevăr, Al. Bărcăcilă a fost director „prin excelență", cu prestigiul pretutindeni recunoscut în vremea lui, cărturar umanist, dar și om al disciplinei școlare, adesea sever și rezolut, urmărind — cu înversunare și pasiune — țelurile descoperirii aptitudinilor elevilor și ale cultivării lor sistematice în folosul patriei și viitorului ei. E instructiv de observat că, de multe ori, în excursiile sale școlare prin sate, își recruta ucenicii cei mai dotați spre a-i aduce, cu burse, la liceul din Severin, după cum era preocupat și de soarta celor mai buni absolvenți ai școlii lui, în activitatea lor universitară de mai tîrziu.

Al. Bărcăcilă n-a fost însă numai un dascăl al școlii, ci și un îndrumător al întregii activități culturale a urbei sale, alături de un grup de profesori distinși, care l-au sprijinit, ca Florea Stoenescu, Const. Lacrițeanu, Const. D. Ionescu, aflați și ei în lumea umbrelor, Mihail Gușiță, directorul „Datinii" și atîtia alții. Neuitatele șezători ale acelui așezămînt care a purtat la Severin numele de „Casa luminii" au anticipat — în felul și cu mijloacele timpului — acțiunile de răspîndire a științei și culturii ce au urmat, cu atît avînt, în vremea noastră. Liceul „Traian" devenise de fapt, fără nici o exagerare, o tribună a „luminării" Severinului, alăturînd micilor elevi în uniformă pe cei mai mari, din păturile populare ale orașului.

Iată atîtea motive care susțin titlul acestui articol omagial dedicat profesorului Al. Bărcăcilă, într-adevăr „o figură exemplară a școlii noastre".

AL. DIMA
membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România

sec ven te

La aniversare

În cinstea împlinirii a 20 de ani de la crearea Casei pionierilor din Ploiești, aici au avut loc recent competiții de fotbal, baschet, tenis de masă și șah între clubul „Cutezătorii" de la Casa pionierilor din Ploiești și cluburi de la Palatul pionierilor din Capitală. Acțiunea a stîrnit mult interes în rîndul pionierilor și a contribuit la statornicirea multor prietenii

Cu această ocazie pionierii din București au vizitat diferite obiective din municipiul Ploiești și Casa pionierilor din localitate, iar profesorii care i-au însoțit au făcut un interesant schimb de experiență privind organizarea și desfășurarea concursurilor sportive.

Tot în cinstea aniversării se pregătește o sesiune de comunicări și referate pe tema „Casa pionierilor — centru metodic al activității extrașcolare cu elevii". Comunicările vor fi prezentate de cadre de la casele pionierilor din județul Prahova și din țară, de comandanți de pionieri, activiști ai Organizației Pionierilor, pedagogi etc. De asemenea vor fi organizate expoziții și spectacole, va fi editată o revistă jubiliară etc.

Prof. ANDREI PETRE

Dialog între generații

În cadrul acțiunilor menite să contribuie la dezvoltarea dragostei și a prețuirii față de profesia de învățător, Liceul pedagogic din București (județul Ilfov) acordă o deosebită importanță întîlnirilor cu învățători emeriți, cu personalități distinse din domeniul învățămîntului și educației, cu absolvenții. Recent, liceul a organizat o întîlnire cu absolvenți din ultimele 15 serii, care au fost solicitați să vorbească elevilor despre realizările obținute în instruirea și educarea tinerelor generații, în activitatea de răspîndire a cunoștintelor științifice și cultural-artistice, despre greutățile pe care le-au întîmpinat și felul cum le-au înlăturat. Răspunzînd cu dragoste la chemarea școlii, absolvenții au ajutat elevii să înțeleagă mai profund frumusețea profesiei de învățător și înaltele ei semnificații.

Un interes deosebit a stîrnit cuvîntul tovarășului Marin Vlaicu, director adjunct al Școlii generale din comuna Recea, județul Argeș. Trecînd în revistă calitățile moral-spirituale ale învățătorului, tovarășul Vlaicu a vorbit despre importanța pe care o are în munca de dascăl dragostea de profesie. Aceasta este, spunea vorbitorul, izvorul de apă vie, care generează dorința de pregătire temeinică și perseverentă, pasiunea în studiu și în muncă, tendința de dăruire continuă pentru instruirea fiilor poporului. La rîndul său, tovarășul Ion Penișoară a vorbit despre activitatea complexă pe care a desfășurat-o ca învățător, ca director de cămin cultural, ca activist. Tov. Maria Cepreagă Ionică, șef de secție la Consiliul Orășenesc București al Organizației Pionierilor, a subliniat atribuțiile deosebit de importante ce revin învățătorului în activitatea educativă cu pionierii. Alți absolvenți au mulțumit școlii pentru îndrumarea psiho-pedagogică și metodică pe care au primit-o, au făcut propuneri privind îmbunătățirea sistemului de pregătire a viitorilor învățători. Astfel, ei au propus să se acorde mai multă atenție pregătirii pentru munca educativă, pentru desfășurarea activităților cultural-artistice etc.

În încheiere, elevii Liceului pedagogic au susținut în fața absolvenților un frumos program artistic.

Gazeta istorică și literară a elevilor

Ca omagiu adus domnitorilor Matei Basarab și Constantin Brincoveanu, elevii Școlii generale din comuna Brincoveni, județul Olt, au redactat o gazetă istorică și literară intitulată „Cronica brîncovenească". În articolele căreia sînt reflectate aspecte din viața celor doi domnitori ai Țării Românești, care și-au petrecut o bună parte din viața lor pe teritoriul comunei.

Gazeta cuprinde articole ca „Aga Matei din Brincoveni", „Brincoveni — leagănul Basarabilor", „Istoria comunei Brincoveni" etc., care au stîrnit mult interes în rîndul elevilor, fiind cercetate cu atenție. Sînt publicate de asemenea, în această gazetă, balade și legende populare legate de viața celor doi domnitori, culese de membrii cercului „Micii folcloriști".

Inv. CONST. COJOCARU

Filmul geografic „Valea Oltului"

Emisiunea de telecinem. pentru elevi din 20 martie a.c. va prezenta filmul geografic „Valea Oltului", care cuprinde un material documentar prețios pentru predarea geografiei patriei. Problemele prezentate sînt integrabile în ansamblul cunoștințelor prevăzute de programele școlare la aceste clase.

Filmul tratează o temă precisă: valea Oltului de la izvor pînă la vărsare și valoarea economică a regiunilor prin care curge. Exemplificările peliculei scot în evidență dezvoltarea economiei județelor pe teritoriul cărora curge rîul Olt, explică realizarea unor ramuri economice în bazinul acestui rîu.

Filmul se adresează îndeosebi elevilor de liceu, dar și elevii claselor a IV-a și a VIII-a pot înțelege unele probleme de relief și economie pe care le tratează. El poate fi folosit cu succes la o lectie de sinteză privind unele aspecte de climă, vegetație, petrografie, eroziune etc. Materialul filmului poate fi valorificat și la lecțiile curente — în predarea noilor cunoștințe din capitolele „Carpații Orientali" sau „Carpații Meridionali", la exemplificarea văilor transversale sau longitudinale, a teraselor, precum și la studiul economiei sau al populației.

Prof. emerit
C. MARCULESCU

Mărturii despre strămoși

Dînd curs propunerii făcute de pionieri pentru programul de activitate pe trimestrul II, comandantul unității de pionieri de la Școala generală nr. 1 din Negrești — Oaș, județul Satu-Mare, a invitat în mijlocul lor pe tov. Ioniță G. Andron, neobosit cercetător al ținutului Oaș, rugîndu-l să le destăinuie date și fapte din trecutul plaiurilor natale. Întîlnirea, la care au participat peste 350 de pionieri și școlari, a prilejuit o veritabilă și originală lecție de istorie.

Pionierii negreșteni au aflat printre altele, cu această ocazie, că numele orașului lor se trage de la unul din primii săi locuitori, numit Negrea. Sub acest nume localitatea este amintită încă din anul 1270. Numele de Tara Oașului apare în 1630, într-o lucrare a cronicarului moldovean Grigore Ureche.

O impresie deosebită au lăsat în sufletele copiilor informațiile referitoare la „Drumul sării", cel mai vechi drum cunoscut în regiune. Oaspeții le-a povestit că, așa cum se arată într-un document din 6 aprilie 1456, acest drum „a fost cărarea pe care se purta în vechime sare de la Giulești din Maramureș către Tara Oașului pe la Negrești, în linie dreaptă peste păduri, pe la locul numit chiar pentru aceea Solotruc, aproape de vîrful Rotunda".

Foarte interesante au fost, pentru elevi ca și pentru profesori, datele privitoare la inceputurile școlii pe aceste meleaguri, extrase dintr-un Triod neidentificat unde se pomenește de existența unei școli la „an 1771, în februarie 23 zile", ceea ce atestă că în anul acesta școala negreșteană împlinește cel puțin 199 de ani

Înainte de a-și lua rămas bun de la oaspetele lor, pionierii au proiectat împreună cu acesta o vizită la cel mai vechi vestigiu istoric de pe teritoriul Țării Oașului — urmele așezării neolitice de lîngă localitatea Boinești

Prof. NICOLAE BONEA
comandantul unității de pionieri

Prof. VASILE NEMEȘ
conducătorul cercului de istorie de la Școala generală nr. 1 din Negrești-Oaș

„Zilele școlarului economă"

Pentru a stimula dorința elevilor de a face economii și a educa în rîndurile lor spiritul gospodăresc, Direcția județeană Ilfov a Casei de Economii și Consemnațiuni, în colaborare cu Inspectoratul școlar județean, Comitetul județean U.T.C. și Consiliul județean al Organizației Pionierilor au luat o inițiativă utilă, cu un valoros conținut educativ: organizarea între 10 și 20 martie a.c., în cele 500 de școli din județ, a „Zilelor școlarului economă". Aceasta este o acțiune de mare amploare, care antrenează peste 100 000 de elevi. În școli au fost difuzate afișe speciale, grafice, materiale propagandistice, foi, timbre și cecuri de economii. Totodată, se organizează concursuri tematice gen „Cine știe cîștigă", precum și un concurs cu tema „Cea mai bună compunere despre economie și economisire". Cele mai bune compuneri vor fi premiate cu cecuri în valoare de 50 pînă la 200 lei.

OPINII

La clasa a II-a nu ne gîndim?

Școlarizarea obligatorie de la 6 ani a întrunit adeziunea unanimă a cadrelor didactice, conștiente de faptul că aceasta este de natură să contribuie larg la optimizarea procesului instructiv-educativ. Experiența de pînă acum a arătat că elevii de 6 ani sînt pe deplin capabili să-și însușească volumul de cunoștințe prevăzut în programa clasei I. Dar dacă aceasta este situația la clasa I, nu același lucru s-a întîmplat cu programele și manualele claselor următoare. Să exemplificăm.

La limba română, în clasa I aproape pe tot parcursul anului se predă alfabetul. În această clasă elevii nu capătă nici o cunoștință de gramatică sau de compunere. În clasa a II-a, însă, ei se află, chiar din prima zi de școală, în fața unor adevărate texte literare. Uitîndu-se că doar în urmă cu 4—5 luni pentru însușirea unui singur sunet aveau la dispoziție 2—3 ore, acum li se cere nu numai să citească textele respective — care, nimic de spus, au un conținut bogat, sînt educative și, în mare măsură, bine prezentate — dar și să le analizeze: să le povestească, să întocmească planuri de idei, să răspundă la întrebări în scris și chiar să redea în scris conținutul. La gramatică, din primele lecții se introduc numeroși termeni științifici cu care copiii trebuie să opereze în continuare, iar la compunere programa clasei a II-a cere ca încă din octombrie, deci la numai o lună și jumătate de la începerea cursurilor, să se facă compuneri scrise.

La aritmetică, disproporția între ceea ce se face în clasele I și a II-a este și mai vizibilă. În cele patru ore săptămînale ale clasei I se predă numerația pînă la 100 și adunarea și scăderea pînă la 100, fără trecere peste 10. În primul trimestru al clasei a II-a copiii trebuie să-și însușească adunarea și scăderea cu trecerea peste 10 și înmulțirea și împărțirea pînă la 100. Concomitent cu aceasta li se predau un mare număr de termeni noi, proprii fiecărei operații, precum și cunoștințe în legătură cu proprietățile unor operații. Este, firește, foarte mult.

Se pune întrebarea: ce este de făcut pentru înlăturarea unor asemenea discrepanțe? Să continuăm a-i supraîncărca pe copiii din clasa a II-a, sau să mai trecem unele cunoștințe în programa clasei I? După mine, este mai indicată cea de-a doua soluție. Consider, pe baza experienței acumulate în ultimii ani, că se poate face mai mult în clasa I, ai cărei elevi își pot însuși în condiții bune și unele cunoștințe simple de gramatică, de înmulțire etc., astfel încît trecerea de la prima clasă la cea de-a doua să fie mai puțin bruscă, mai firească.

Aș dori să mă refer și la materialele editate în sprijinul învățătorilor care predau la primele clase: culegeri de exerciții și probleme pentru aritmetică, îndrumări pentru predarea compunerii, culegere de texte pentru gramatică etc. În general acestea sînt materiale valoroase dar, deși au apărut după apariția manualelor școlare, nu sînt în concordanță cu acestea. Materialul intitulat „Organizarea și desfășurarea orelor de exprimare-compunere la cl. I—IV", bunăoară, ia ca exemple, pentru diferite tipuri de activități din cadrul orelor de compunere-expunere, lecții și teme din manualul vechi, pe care nu-l mai folosim, iar culegerea de aritmetică prevede pentru clasa a II-a exerciții și probleme pentru capitolul „Cele patru operații cu numere pînă la 1 000 în scris", care a fost scos și din programă, și din manual. Sigur, vedem și singuri că nu trebuie să-l luăm în seamă, dar nu era oare mai bine ca spațiul afectat capitolului respectiv să fie ocupat de îndrumări ce pot veni efectiv în sprijinul învățătorului care predă la clasa a II-a?

În încheiere aș vrea să spun cîteva cuvinte despre necesitatea de a se fructifica mai bine, mai organizat, experimentele legate de procesul instructiv-educativ din primele clase. Aș aminti în acest sens experimentul privind scrierea verticală. La începutul acestui an școlar, cadrele care predau la clasa I au participat la o instruire în care nici n-a fost vorba de aplicarea scrierii verticale, ci doar de cea veche, dar simplificată. La cîteva luni după începerea cursurilor, însă, a apărut ediția 1969 a abecedarului, care cuprinde scrierea absolut verticală și chiar alt tip de liniatură. Ne-a nedumerit și faptul că s-a renunțat la introducerea în clasa I a elementelor de teoria mulțimilor. Au existat, probabil, motive întemeiate, dar bine ar fi dacă în asemenea cazuri ni s-ar aduce și nouă la cunoștință cum stau lucrurile, ca să acționăm în cunoștință de cauză.

LUCREȚIA BRĂTESCU
Școala generală de 10 ani nr. 3, Suceava

OPINII • OPINII • OPINII • OPINII • OPINII

Răspuns la recenzia: „Un manual care derutează"

Asupra **„Manualului preparator de limba română — pentru candidații la concursul de admitere în învățămîntul superior"**, publicat de noi în **Editura didactică și pedagogică, 1969**, tov. Gh. Poalelungi a semnat, în **Gazeta învățămîntului** din 13 februarie 1969, o recenzie cu titlul de mai sus. Recenzia dă impresia avizului drastic al unui specialist care s-a oferit să facă o „cenzură științifică" manualului. Tonul este unul de superioritate și de surpriză aproape indignată: cum s-a putut scrie și publica un astfel de manual? Manualul este „derutant", pentru motivele care se arată chiar, în introducere și recenzia se încheie cu regretul că nu există suficient spațiu pentru a se arăta cît de multe greșeli, contradicții are manualul.

Pentru noi, care știm ce merite și ce scăderi are manualul, date fiind condițiile regretabile în care a văzut lumina tiparului, recenzia n-ar avea nici un interes. Dar din respect pentru cititori trebuie să arătăm că ea nu conține decît: argumente false, afirmații eronate și observații „savante" cu totul gratuite, fiind vorba de un manual destinat absolvenților de liceu!

1. **Argumente false.** Chiar în introducerea recenziei, Gh. Poalelungi dă verdictul: manualul este „derutant" pentru cei cărora le este destinat, pentru că a) „se depărtează, adesea, de Gramatica Academiei" și b) „de manualele recente, meritorii, semnate de Aurel Nicolescu" (în **Editura științifică**) — volume care, ne dă să înțelegem, nu se depărtează de Gramatica Academiei. **Manualul preparator,** dacă s-ar fi depărtat de linia Gramaticii Academiei, ar fi fost refuzat de Editură, care de altfel, a și solicitat de la doi specialiști referate, după ce l-au citit în manuscris. Se poate cita, în adevăr, o inovație: analiza predicatului compus, asupra căruia Gramatica Academiei nu insistă îndeajuns. Dar și în această privință manualul face concesie Gramaticii Academiei pentru că, într-o construcție ca **nu poți prinde**, considerat de noi predicat compus, am recomandat ca infinitivul **prinde** să fie analizat și ca obiect direct al verbului **poți** (p.72). **Manualul** urmează linia Gramaticii Academiei în privința verbelor modale — ceea ce nu face manualul semnat de Aurel Nicolescu, care, de altfel, a ținut să declare singur, pe bună dreptate: „...nu ne-am ferit să ne exprimăm punctele de vedere ori de cîte ori ele n-au corespuns cu ale altor cercetări similare". (Introducere, p. 9) Așadar: de ce **manualul** nostru este derutant? Mai cităm un argument fals. În alineatul 4 al recenziei, tov. Gh. Poalelungi citează cu ironie recomandarea din **manual**: „Atenție! Nu începeți pregătirea cu acest manual înainte de a cunoaște declinarea, diatezele și conjugarea" (p. 9). La care dînsul adaugă: „Acest lucru nu este însă suficient, de vreme ce autorul nu discută diatezele (?) la „clasificarea părților de vorbire". Adaus confuz și... derutant. Ce-o fi vrînd să spună? ...Mai jos se afirmă, tot așa de confuz „...din citat rezultă că autorul socotește numai două diateze (?) în limba română, eliminînd (sic) reflexivul (...). Ce facem însă cu candidații care au învățat (chiar după Gramatica Academiei) că există trei diateze?". Este o observație care ne uimește pur și simplu. În **manual** noi nu discutăm nici nu explicăm diatezele (le considerăm cunoscute), dar nu ignorăm diateza reflexivă. De exemplu, în analizele model, la verbele reflexive se indică diateza cu prescurtarea **refl.** (cf. p. 74, 76 etc.). La p. 51, unde se exemplifică folosirea auxiliarelor morfologice, se are în vedere și diateza reflexivă... Limităm la aceste exemple argumentele false.

2. **Afirmații eronate.** Gh. Poalelungi întreabă: „dacă verbele intranzitive se conjugă numai la diateza activă, cum se explică structurile cu simbolul (sic) **se**, de tipul **se întîrzie, se merge, se vine** etc. chiar dacă e vorba de o marcă a valorii impersonale? (din alt criteriu (sic) nu intră în discuție „forme pasive" cu înțeles activ ca: **sînt plecat, sînt venit, e dus** etc.)". Așadar, tov. Gh. Poalelungi afirmă că verbele intranzitive pot avea și diateză reflexivă. E o eroare. Exemplele date ilustrează un fenomen pe care noi îl discutăm cu studenții anului al II-lea, și anume de o imitație străină, căci **se** din construcții ca **se întîrzie, se merge** etc. are valoare de pronume nehotărît, ca **man** în germană și **on** în franceză, imitație pe care acad. I. Iordan o condamnă, pe bună dreptate (cf. LRC, p. 375). Iar construcțiile **sînt plecat, sînt venit, e dus** etc. nu sînt „forme pasive" nici măcar în ghilimele, ci construcții predicative nominale. Dar cu aceste contraexemple, Gh. Poalelungi intră în alte probleme. Alt exemplu. Zice, exasperat, tov. Poalelungi: „Culmea: la p. 55, gerunziul e un mod **nepredicativ**, iar la p. 72 infinitivul este **predicativ**!" Aici autorul articolului este sincer, dar face o eroare destul de gravă. În schema analizei verbului, noi recomandăm să se indice, la treapta clasificării, în primul rînd, dacă este predicativ or nepredicativ, indiferent la ce mod stă. La p. 72 se analizează „nu-l poți **prinde**", în care infinitivul **prinde** este un verb predicativ. Tov. Poalelungi confundă modul predicativ sau nepredicativ cu verbul predicativ sau nepredicativ.

3. **Observații „savante".** Tov. Gh. Poalelungi, care nu a rezistat — în fața unui manual elementar — să pomenească de structuralism (îi și imită pe structuraliști, cînd zice „structură cu simbolul **se**") și să citeze chiar pe N. Chomsky, ne reproșează de ce considerăm verbele **a se cuveni** și **a trebui** verbe impersonale, cînd ele pot avea și subiect. „La p. 28 — observă dînsul — **a se cuveni** este considerat verb impersonal; atunci cum se explică sintagma „mi se cuvin laude"? (...) La p. 54, verbul **a trebui** este numai impersonal, dar la p. 49 se scrie (adică **cităm**): **...ne trebuie numai un vînător vrednic** (aici avem subiect, deci nu mai este impersonal!)". Noi ne-am ocupat de verbele **a se cuveni** și **a trebui** ca verbe **modale**, adică cu sensul lor de bază, și ca atare ele sînt impersonale. Tov. Poalelungi pune în discuție, cu exemplele date, aceleași verbe cu alte valori lexicale, și anume: pentru **mi se cuvine ceva**, în germană avem verbul **gebühren (das gebührt mir)**, nu verbul modal **müssen** ori **sollen**; iar **a trebui**, din exemplul citat de noi, din Sadoveanu, pentru a ilustra locuțiunea conjuncțională **așa că**, are sensul verbului **brauchen** din germană — deci iarăși nu de **müssen** ori **sollen**. Așa se explică sintagmele de mai sus. Dar trebuia să facem asemenea discriminări semantice și gramaticale în **manualul** nostru?... De asemenea, tov. Poalelungi face observația gravă: „...se arată (p. 11) că **porni** e verb intranzitiv. Da, într-un asemenea context, dar același verb este și tranzitiv în alte contexte, și evident, **cu atîe sensuri** (subl. n.) (cf. **l-am pornit**; și, dacă autorul nu acceptă reflexivul (?!?), nu se contrazice cu **mă pornesc?**" Nu ne contrazicem. Știm și noi că unele verbe intranzitive pot fi folosite și ca reflexive (nu numai ca active), mai ales cu sensul schimbat; dar **a porni**, în exercițiul dat, este intranzitiv și activ. Mai știm că și un verb tranzitiv poate fi folosit intranzitiv, sau „folosit absolut", cum se zice în Gramatica Academiei (& 197). Dar acestea sînt probleme de facultate...

„Observațiile" tov. Poalelungi, cînd nu sînt voit false ori (nevoit) eronate, sînt gratuit savante. Noi ne-am ferit să dăm în **manual** noțiuni prea savante; ba am încercat chiar să fixăm volumul și nivelul de cunoștințe de morfologie și sintaxă care trebuie să se ceară candidaților... **Manualul** are totuși unele lipsuri și chiar erori din pricina unor condiții editoriale regretabile, cum am mai spus. Dintre erori a semnalat și tov. Poalelungi, două: una cu privire la pronumele reflexiv de persoana I și a II-a sg. și pl. și alta verbul **a lua**, notat în analiză ca verb regulat — două **scăpări** pe care trebuie să mi le reproșez eu în primul rînd.

Dar recenzia tov. Gh. Poalelungi, scrisă pe un ton de superioritate nejustificată, pare menită să „boicoteze" un manual. În știință, însă, dispute de felul acesta nu ajută pe nimeni, ci dimpotrivă...

GH. N. DRAGOMIRESCU

Notă. *Redacția va reveni asupra problemelor aflate în discuție în legătură cu „Manualul preparator de limba română" de Gh. N. Dragomirescu.*

Stabilitatea în învățămînt

(Urmare din pag. 1-a)

tru aceste motive, se recunoaște la vechimea în învățămînt și timpul în care personalul didactic — cu acordul de transfer al Ministerului Învățămîntului — va trece să desfășoare activitate în alte sectoare cum ar fi: în aparatul de partid și al sindicatelor din învățămînt, în unități de cultură, în cercetarea științifică, la C.N.E.F.S., în diferite unități din subordinea Ministerului Învățămîntului ș.a.m.d. Aceasta însă numai pentru cei care vor trece în astfel de funcții după 1 ianuarie a.c. Celor care se găsesc în astfel de funcții la această dată, la numirea în învățămînt li se va recunoaște timpul lucrat în aceste sectoare dacă au avut diploma de licență sau a liceului pedagogic.

Trebuie precizat, de la bun început, că criteriul esențial care a stat la baza stabilirii noilor reguli privind vechimea în învățămînt a fost însuși specificul unităților școlare în care ele se vor aplica. Astfel, vechimea în școlile din învățămîntul profesional și tehnic sau liceele de specialitate se recunoaște după alte criterii decît în învățămîntul de cultură generală, luîndu-se în calcul și timpul lucrat în producție în specialitatea predată în învățămînt (ca să nu vorbim de învățămîntul superior, care are reguli cu totul aparte). Mai mult chiar, și între școlile generale și liceele de cultură generală, pe de o parte și școlile cu program special, pe de altă parte (școli de artă, sportive etc.) există deosebiri în stabilirea vechimii în învățămînt.

— Poate că ar fi bine să examinați cîteva cazuri concrete.

— Să luăm o persoană cu diploma de licență în chimie sau un inginer chimist, care a funcționat pe post de chimist într-un laborator timp de 10 ani. În cazul în care se încadrează profesor de specialitate la o școală cu profil de chimie, va fi salarizat cu o vechime de 10 ani. Dacă va preda însă chimia ca materie de cultură generală, acești ani nu i se calculează la vechimea în învățămînt (aceleași persoane în învățămîntul superior i se calculează acești 10 ani ca vechime în învățămînt numai în proporție de 2/3, adică 6 ani și 8 luni).

Dacă aceeași persoană ar fi lucrat înainte de obținerea diplomei ca laborant-chimist, timp de 7 ani, iar după licență încă 8 ani ca cercetător științific în specialitatea chimie, la încadrare ca profesor de specialitate la o școală cu profil de chimie i se recunosc toți 15 ani, dar ca profesor de chimie (materie de cultură generală) nu i se recunosc decît ultimii 8 ani.

Un alt exemplu: unei persoane care a absolvit conservatorul înainte de 1949 (cu diplomă sau certificat de absolvire a unei secții), care a lucrat 20 de ani ca instrumentist sau dirijor, i se recunosc toți cei 20 de ani dacă predă în specialitate la o școală de muzică. Dacă predă muzica, însă, ca materie de cultură generală, i se cere să aibă și studii liceale.

Și, în fine, un alt exemplu: unei persoane care a lucrat ca antrenor la un club sportiv timp de 12 ani, dacă predă la o școală sportivă i se recunosc toți acești ani; timpul astfel lucrat nu i se recunoaște însă la o altă școală chiar dacă are diplomă de licență I.C.F.S., dar în schimb i se recunoaște timpul în care ar fi lucrat în aparatul C.N.E.F.S. avînd diploma de licență.

— Ce drepturi conferă stagiul în învățămînt?

— Pe baza normelor privind stabilirea stagiului în învățămînt se acordă gradația de vechime cu respectarea celorlalte condiții (cum ar fi definitivarea, caracterizarea ș.a.), așa cum se prevede în art. 130—151 din Regulamentul aprobat cu ordinul ministrului învățămîntului nr. 12316/1969 și publicat în Buletinul Ministerului Învățămîntului nr. 5 A din octombrie 1969. Totodată trebuie să se rețină că vechimea (stagiul) în învățămînt, care servește pentru salarizare și obținerea gradelor didactice, este cu totul altceva decît vechimea în muncă (care se folosește pentru calculul pensiei sau al ajutoarelor de boală) și decît vechimea neîntreruptă în aceeași unitate (pe baza căreia se acordă sporul la salariul tarifar pentru personalul didactic ajutător și tehnic-administrativ). De exemplu: un secretar de școală, după ce a funcționat 8 ani, avînd ca studii bacalaureatul, obține licență de filologie și funcționează după aceea 10 ani ca profesor, după care se transferă la cerere într-un post tehnico-administrativ (sau didactic ajutător) în care funcționează de 6 ani. Acesta are — în prezent — o vechime în muncă de 24 ani, o vechime în învățămînt de 10 ani (sau 16 ani) și o vechime neîntreruptă în aceeași unitate (pentru spor) de numai 6 ani.

Precizăm că unele din reglementările noi introduse prin aceste norme se aplică numai celor care vor pleca din învățămînt după 1 ianuarie 1970, cînd au intrat în vigoare, și că vechimea în învățămînt, astfel cum a fost stabilită pînă la această dată, se recunoaște în continuare celor îndreptățiți, aceștia păstrîndu-și gradația de vechime în care au fost legal încadrați. Astfel, unui profesor numit la 1 septembrie 1968 cu o vechime de 18 ani (1950—1968), dintre care 12 (1950—1962) funcționase ca director de cămin cultural fiind absolvent fără licență al unei facultăți, iar la 6 ani avînd și licența (1962—1968), i se acordă salariul pentru 20 ani (gradația 4) la 1 septembrie 1970. Dar dacă o persoană care a funcționat în aceleași condiții, tot din 1950, va fi numită ca profesor la 1 septembrie 1970, i se vor recunoaște numai anii lucrați după obținerea licenței (1962—1970), adică 8 ani.

Un învățător, după ce a funcționat un an la catedră (1950—1951), a urmat cursurile de zi ale facultății de matematică (1951—1954), a revenit la catedră ca absolvent fără licență (1954—1956), trece ca director de cămin cultural (1956—1957) și, obținînd licența între timp, funcționează și la Institutul central de statistică (1957—1959). Revine la catedră pînă în 1965, cînd trece ca inspector școlar șef (deci nu este salarizat la 1 ianuarie 1970 potrivit vechimii). Cînd acesta va veni la catedră, în 1976 va fi salarizat pentru întreaga sa vechime de peste 25 ani deși celor noi numiți în învățămînt după 1 ianuarie 1970 nu li se mai recunoaște nici timpul de studii (1951—1954), nici timpul lucrat ca director de cămin cultural dacă nu aveau licență, nici timpul lucrat la statistică. Dacă această persoană ar fi demisionat din învățămînt în 1969 pentru unul din motivele indicate în art. 141 din Regulamentul aprobat cu ordinul nr. 12316/1969 și s-ar reîncadra ca profesor în 1970, nu i se va recunoaște însă decît timpul lucrat la catedră și ca inspector școlar (7 ani).

În încheiere este cazul să reamintim că situațiile privind stabilirea vechimii în învățămînt sînt foarte diferite, astfel că recomandăm stăruitor ca toți cei care răspund, în ministere, inspectorate școlare și școli, de salarizarea personalului didactic, să studieze cu toată atenția normele elaborate de Ministerul Învățămîntului prin ordinul nr. 954/1969.

CONTINUĂRI • CONTINUĂRI • CONTINUĂRI • CONTINUĂRI

Un echilibru stabil și judicios între sportul de masă și cel de performanță

(Urmare din pag. 1-a)

Firește că ne îngrijim, în același timp, de dezvoltarea bazei materiale pentru practicarea activității sportive în școli, întrucît aceasta este, în prezent, destul de nesatisfăcătoare. S-a dovedit că cea mai bună modalitate de realizare a bazelor sportive simple este de a antrena la amenajarea lor însăși elevii. De aceea, în perioada imediat următoare se va pune accentul pe amenajarea unor baze sportive simple prin munca patriotică a elevilor și prin resurse locale. În același timp se impune revederea judicioasă a modului cum sînt dirijate mijloacele bănești acordate activității sportive. Fondurile existente la organele locale vor trebui folosite în măsură mult mai mare pentru realizarea unor săli de antrenament, bazine de înot, terenuri de sport complexe, care să-și deschidă larg porțile pentru toți tinerii ce doresc să practice sportul. Ministerul Învățămîntului se ocupă în prezent de elaborarea unui nou proiect-tip de sală pentru educație fizică și sport, a cărei construcție va avea un preț de cost foarte accesibil.

Sîntem convinși că în întreagă această afecțiune vom beneficia de sprijinul și colaborarea susținută a organizațiilor U.T.C. și de pionieri din școli, chemate să-și orienteze în mai mare măsură activitatea către organizarea unor acțiuni sportive atractive la nivelul claselor și al școlilor, de ajutorul sindicatelor (în special pentru școlile profesionale și liceele de specialitate) și, fără îndoială, de ajutorul larg al organelor C.N.E.F.S.

Credem că, pe acest fundament, se vor îmbunătăți și condițiile sportului de performanță. Rețeaua unităților școlare specializate e compusă în prezent din 91 de școli sportive — repartizate în 39 de județe ale țării și cuprinzînd peste 27 000 de elevi — precum și din 3 școli generale și 19 licee cu program de educație fizică, cuprinzînd în total 6 000 de elevi. Ca rețea și ca număr de elevi aceste unități ar putea satisface cerințele actuale. Se impun însă asigurate și condiții adecvate de pregătire. În legătură cu aceasta cred că sălile de antrenament și terenurile trebuie puse la dispoziția elevilor la ore potrivite, nu între 6—7 dimineața sau în nocturnă pînă la orele 23, cum se întîmplă adesea acum în București, unde adolescenții între 13—16 ani sînt nevoiți să se pregătească în asemenea condiții necorespunzătoare. În ce ne privește ne vom orienta atenția spre îmbunătățirea sistemului competițional al școlilor sportive și cu program special de educație fizică, ca și spre asigurarea unui program mai larg de întîlniri sportive internaționale (anul acesta au fost înscrise în calendarul acestor întîlniri 114 asemenea manifestări). În taberele de perfecționare sportivă vor fi cuprinși 2 300 de elevi talentați. De asemenea, vor fi acordate burse speciale unui număr de 150 elevi care au obținut performanțe sportive deosebite.

Pentru a spori contribuția școlii la pregătirea reprezentanților României la Jocurile Olimpice din anul 1972, Ministerul Învățămîntului a inițiat un plan de pregătire olimpică, plan care a fost dezbătut cu specialiștii în educație fizică și sport. Conform acestui plan, 14 școli sportive și 12 licee cu program de educație fizică au devenit nuclee de pregătire olimpică. De asemenea, a fost alcătuit un program de pregătire în perspectivă a unui număr de 20 de elevi cu performanțe sportive de valoare internațională și a celor 95 de elevi campioni republicani.

Împreună cu C.N.E.F.S. și cu Federația română de atletism Ministerul Învățămîntului va organiza o consfătuire în cadrul căreia va fi dezbătută contribuția învățămîntului de cultură generală la dezvoltarea activității atletice de performanță. Totodată vom sprijini Uniunea Tineretului Comunist în acțiunea de organizare a asociațiilor sportive de elevi.

Pentru ca fiecare elev să se recreeze și să se fortifice prin sport

(Urmare din pag. 1-a)

fesorii care predau educația fizică în școlile din mediul sătesc.

Ne propunem să antrenăm în competițiile sportive de masă cel puțin 25 000 de elevi. De o largă participare s-au bucurat întrecerile pentru „săniuța de argint". În perioada care urmează elevii vor fi antrenați să participe la crosul tineretului, la competiții de minibaschet, de fotbal în șase. În lumina măsurilor stabilite de către Comitetul județean de partid, vor fi create la Turnu Severin, Orșova, Strehaia, Cujmir, Baia de Aramă, Vînju Mare și Hălînga centre de inițiere în fotbal, atletism și handbal. Totodată vor fi stimulate activitățile turistice care îmbină strîns pregătirea instructiv-educativă cu cea fizică. Ne propunem, în sfîrșit, să pregătim 2 000 de elevi pentru obținerea insignei de polisportiv.

Pentru pregătirea la un nivel superior a elevilor deosebit de dotați pentru practicarea sportului vom crea în cadrul secțiilor sportive de la Liceul nr. 1 din Turnu Severin și de la Liceul Strehaia centre de pregătire și selecționare a sportivilor de performanță. Ne propunem să mărim cu 50 la sută numărul sportivilor legitimați în secțiile de atletism, baschet, gimnastică, handbal, șah și volei și să extindem ramurile sportive în cadrul cărora elevii practică sportul de performanță. De asemenea, pentru elevii cu aptitudini sportive deosebite vom organiza trimestrial concursuri pentru cercurile olimpice.

*

Consemnînd aceste proiecte care constituie, totodată angajamente ferme pentru viitor, redacția noastră își propune să urmărească în continuare, cu atenție, modul cum vor fi traduse în fapt măsurile ce vizează îmbunătățirea activității sportive în școli.

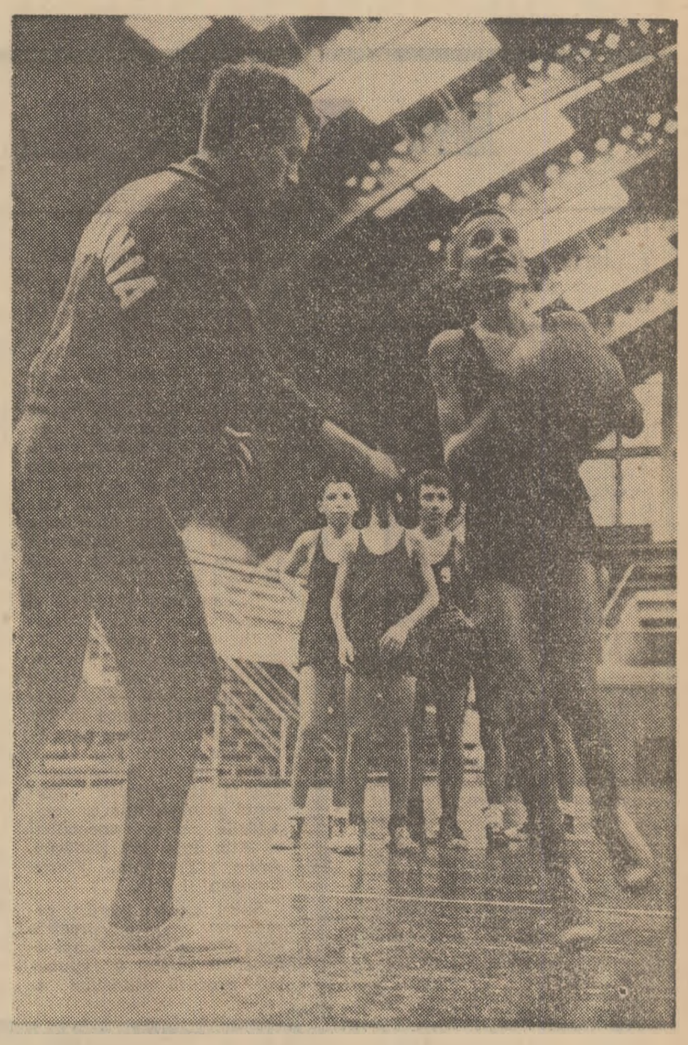

Sportivi fruntași inițiază pe elevii Școlii sportive nr. 3 din Capitală în tainele baschetului

INFORMARE • DOCUMENTARE

ACTUALITATE ŞI PERSPECTIVE ÎN PEDAGOGIA SOVIETICĂ

Pentru şcoala sovietică, anul 1970 este anul unor mari înnoiri. În întreaga ţară are loc trecerea la învăţămîntul mediu general obligatoriu. Totodată, programele şcolare cunosc însemnate transformări calitative, realizate sub conducerea unei comisii unificate a Academiei de ştiinţe pedagogice a U.R.S.S. şi a Academiei de ştiinţe a U.R.S.S. Corespondentul agenţiei de presă „Novosti" s-a adresat preşedintelui acestei comisii, Alexei Markuşevici, vicepreşedinte al Academiei de ştiinţe pedagogice, solicitîndu-i o convorbire pe tema perfecţionării învăţămîntului public în Uniunea Sovietică.

— După cum se ştie — a spus A. Markuşevici — două treimi din cunoştinţele ştiinţifice dobîndite de omenire în decursul întregii sale istorii au fost descoperite în ultimii 20 de ani. Ce este de făcut cu toată această avalanşă informaţională, care creşte mereu? Cum să introduci în programele şcolare ceea ce este esenţial în masa de noi cunoştinţe? Problema este într-adevăr deosebit de complicată, dar aceasta nu înseamnă că pedagogia se află în impas. Însuşi progresul ştiinţei conţine o particularitate care înlesneşte omului să-şi însuşească cele mai importante cuceriri ştiinţifice. O asemenea particularitate este generalizarea cunoştinţelor. Datorită ei, fiecare nouă teorie ştiinţifică importantă simplifică însuşirea cunoştinţelor dobîndite anterior, dă o cheie unitară pentru înţelegerea acestora. Un exemplu foarte bun în această direcţie îl constituie sistemul periodic al lui D. Mendeleev, care ne permite să cuprindem dintr-un unic punct de vedere un uriaş material faptic.

Noile programe — care au la bază nu numai cuceririle ştiinţei şi tehnicii, dar şi cele mai noi cuceriri ale pedagogiei şi didacticii, şi la care au lucrat savanţi de renume, pedagogi, scriitori, medici — au fost confirmate de Ministerul Învăţămîntului al U.R.S.S. ca programe obligatorii pentru toate şcolile ţării. Clasele I şi a IV-a lucrează deja după noile programe. Începînd din anul şcolar 1970/1971 ele vor fi introduse în toate clasele.

— Prin ce se deosebesc programele noi de programele anterioare?

— În primul rînd prin faptul că, aşa cum am spus, ele au la bază ultimele cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii. Elevii care vor învăţa după aceste programe se vor simţi într-o măsură mai mare contemporanii lui Einstein sau ai lui Kuceatov. De asemenea, programele au în vedere sporirea rolului laboratoarelor şi al activităţii practice a elevilor; datorită lor, învăţămîntul prin muncă şi politehnic se lărgeşte şi devine multilateral. Pentru elevii claselor IX—X, de exemplu, se prevăd lucrări practice în domeniul desenului tehnic, al electrotehnicii, al radiotehnicii, al tehnologiei chimice, în domeniul agriculturii şi creşterii animalelor etc.

Trebuie spus, totodată, că şcoala sovietică s-a caracterizat întotdeauna prin marea atenţie pe care a acordat-o atît dezvoltării inteligenţei, cît şi dezvoltării „sufletului". Noile programe duc mai departe această tradiţie; ele acordă mai mult timp decît înainte pentru studiul ştiinţelor umaniste, cărora le sînt rezervate aproape 40 la sută din ore.

— Includerea în programe a unor cunoştinţe noi cere şi un timp suplimentar. Înseamnă oare aceasta o creştere a încărcării elevilor?

— Elaborînd noile programe ne-am străduit să înlăturăm încărcarea elevilor cu activităţi obligatorii şi am reuşit să micşorăm întrucîtva numărul total al lecţiilor în şcoala medie. Aici ne-au venit în ajutor observaţiile şi experimentele efectuate de psihologii sovietici Leonid Zankov şi Daniil Elkonin, care au demonstrat că posibilităţile intelectuale şi psihice ale copiilor mici şi ale celor de vîrstă şcolară nu sînt folosite nici pe departe în mod deplin. Se pare, anume, că încă din primele clase copiii sînt capabili să-şi însuşească noţiuni care înainte păreau accesibile doar elevilor din şcolile de grad mediu. Aceasta a apărut evident în legătură cu însuşirea de către copii a noţiunilor abstracte de algebră. Nu fără uimire au constatat cei din generaţia noastră că elevii clasei a II-a o scot uşor la capăt cu probleme de tipul a+b=c. A devenit astfel clar faptul că actualul curs al şcolii primare poate să se desfăşoare nu în patru ani, ca pînă acum, ci numai în 3 ani. Se cîştigă astfel 500 de ore de clasă şi, ceea ce este mai important, elevii dobîndesc mai multe cunoştinţe fără a fi supraîncărcaţi. Vom putea începe deci studiul sistematic al obiectelor noi nu din clasa a V-a, ca pînă acum, ci din clasa a IV-a. Dacă înainte studiul algebrei începea la mijlocul clasei a VI-a, acum va începe din prima zi de şcoală a clasei a V-a, e drept, într-o formă mai redusă şi mai accesibilă. Pe de altă parte, în programele claselor mari au fost introduse informaţii moderne despre structura materiei, despre viaţa celulei şi principiile geneticii, despre bazele analizei matematice, despre vectori, despre principiile pe care se bazează maşinile electronice de calcul etc.

— Ce ne puteţi spune despre sporirea eficacităţii lecţiei?

— Chiar de la primele lor activităţi în şcoală elevii vor fi deprinşi să gîndească de sine stătător. Orientarea lor spre generalizarea cunoştinţelor teoretice dobîndite o dată cu însuşirea noilor informaţii şi cu formarea deprinderilor favorizează dezvoltarea gîndirii, înlătură memorizarea mecanică, permite învăţarea rapidă. În clasele mari se foloseşte tot mai larg metoda studiului prin problematizare, elevii fiind puşi în situaţia să afle ei înşişi, ca rezultat al raţionamentelor logice, calea către descoperirea unor fenomene, legităţi etc.

— Ce rezultate a dat experimentarea maşinilor de învăţat şi a manualelor programate?

— Clasele în care se studiază pe baza învăţămîntului programat se numără de pe acum cu sutele în Uniunea Sovietică; în aceste clase se experimentează manuale noi de fizică, de matematică, de limba rusă etc. Primele rezultate sînt pozitive. Totuşi teoria, metodica şi însăşi tehnica învăţămîntului realizat cu ajutorul maşinilor, pe baza manualelor programate, nu au fost încă elaborate satisfăcător. Oamenii de ştiinţă, specialiştii, mai au încă mult de făcut pentru ca învăţămîntul programat să prindă rădăcini în viaţa şcolii.

— Ce alte mijloace tehnice vor fi puse la dispoziţia învăţămîntului?

— În prezent la îndemîna profesorilor stau filme didactice, discuri şi benzi magnetice, emisiuni de radio şi televiziune. Academia de ştiinţe pedagogice a U.R.S.S. a elaborat programe de perspectivă pentru radio şi teleşcoală. În acest scop s-a înfiinţat cel de-al treilea program, experimental, în cadrul căruia se transmit lecţii de fizică, de chimie, de matematică etc. Credem că în curînd, cînd se vor transmite zece programe de televiziune, patru dintre ele vor fi programe didactice.

— În ultima perioadă au fost introduse în şcoli lecţii facultative. Care este destinaţia lor?

— Lecţiile facultative au fost introduse în clasele mari, începînd cu a şaptea. Scopul lor este de a ajuta elevilor să-şi însuşească mai profund în şcoală o anumită disciplină. Aceste lecţii reprezintă o bună modalitate de îmbinare a pregătirii obligatorii de cultură generală cu cultivarea aptitudinilor personale ale elevilor, cu înclinaţiile lor spre o ramură sau alta a ştiinţei, spre o profesiune sau alta. Ele dau posibilitatea de a-i feri pe elevi de greşeli în alegerea drumului în viaţă şi îmbunătăţesc pregătirea acestora la disciplina preferată.

Tabere-curs de biologie

Societatea de ştiinţe biologice din Republica Socialistă România va organiza în vara acestui an pentru profesorii de biologie, ca formă de pregătire postuniversitară, o serie de tabere-curs.

La tabăra-curs Rîmnicu Vîlcea (5—20 iulie), cadre didactice de la Universităţile Bucureşti şi Craiova vor prezenta conferinţe pe teme actuale de biologie şi se vor efectua aplicaţii botanice şi zoologice în Munţii Olteniei, pe valea Oltului, la hidrocentrala de pe Argeş şi în alte părţi. **La tabăra-curs Cluj** (1—15 iulie), cadre didactice de la Universitatea „Babeş-Bolyai" vor prezenta conferinţe pe teme actuale de biologie şi se vor efectua aplicaţii cu caracter botanic şi zoologic în împrejurimile Clujului. Totodată se vor vizita diferite rezervaţii naturale (Cheile Turzii, Fînaţele Clujului etc). şi se va organiza o aplicaţie biospeologică şi geobotanică în Munţii Apuseni. De asemenea, la **tabăra-curs Agigea** (2—16 august) se vor audia conferinţe pe teme actuale de biologie şi se va participa la aplicaţii privind cunoaşterea florei şi faunei litoralului Mării Negre, cunoaşterea vegetaţiei stepice şi de silvostepă din Dobrogea etc. Se va organiza şi o aplicaţie de hidrobiologie marină, participanţii deplasîndu-se cu un vas de cercetări pe traseul Constanţa-Sulina-Tulcea.

Doritorii a se înscrie la una din aceste tabere-curs se vor adresa pînă la 3 mai 1970 filialelor Societăţii de ştiinţe biologice din ţară sau la sediul Societăţii (Bucureşti 7, bd. Schitu Măgureanu 9), printr-o cerere în care vor menţiona: şcoala unde funcţionează, facultatea absolvită, vechimea în învăţămînt, la ce tabără au mai participat, la ce tabără doresc să participe (de prima preferinţă şi de a doua preferinţă). Cererea va fi vizată de directorul şcolii. Societatea asigură asistenţă ştiinţifică, costul transportului pe C.F.R. (dus şi întors) şi cazare, iar participanţii contribuie cu suma de 600 lei (masa, deplasările şi cazările în cazul aplicaţiilor).

„NATURA"

Numărul 1/1970 a revistei „Natura" conţine, la rubrica **Probleme ale biologiei**, studiile: „Procese ritmice la plante" de **I. Popescu**, „Efortul muscular" de **C. Wittenberger**, „Fenomenul crossing-over şi mecanismul său citologic" de **M. Radu**. La aceeaşi rubrică **Şt. Csürös** semnează articolul „Formarea speciilor şi evoluţia regnului vegetal", **V. Rus**, articolul „Nivelurile de organizare ale materiei vii", **R. Dimitrie** articolul „Aspecte privind comportarea animalelor sălbatice în captivitate", iar **G. Neamţu** articolul „Rolul pigmenţilor carotinoitici în procesul de fotosinteză".

Rubrica **Biologia în şcoală** cuprinde articolele „Aspecte privind predarea noţiunilor de ereditare şi variabilitate" de **St. Marinescu** şi „Panoul didactic de botanică" de **L. Bagi**.

Către integrarea disciplinelor şcolare?

Integrarea disciplinelor ştiinţifice şcolare în sisteme mai largi, cu caracter unitar, constituie una dintre principalele teme de discuţie la ordinea zilei în rîndul didacticienilor. Se emit puncte de vedere, se elaborează şi se experimentează programe pentru şcoli-pilot, iar uneori se trece chiar la aplicarea generalizată a unor asemenea programe. Din multitudinea materialului cu privire la integrarea disciplinelor şcolare cuprins în lucrările şi publicaţiile de specialitate am reţinut două informaţii, pe care le considerăm de un interes deosebit.

Prima se referă la o cercetare care vizează reînnoirea prin integrare a predării istoriei şi geografiei, desfăşurată la liceul-pilot din Enghien, Franţa [1]). Pornind de la conţinutul actual al programelor şcolare, acceptînd ideea folosirii acestora în mod selectiv şi nu exhaustiv, cercetătorii din Enghien au suprimat distincţia între orele de istorie şi geografie, stabilind o serie de teme de sinteză destinate să facă obiectul unui studiu global. Astfel, la clasa a VI-a au fost stabilite următoarele teme: Pămîntul şi omul; Oamenii preistorici; Egiptul şi egiptenii, odinioară şi azi; Africa şi africanii; Grecii. Se tinde spre suprimarea temelor pentru acasă şi spre înlocuirea lor cu o activitate de documentare, menită să dezvolte iniţiativa, deprinderile de cercetare şi creativitate ale elevului. Au fost organizate, totodată, două tipuri de activităţi dirijate — individuale şi colective — utilizîndu-se relativ frecvent exerciţii de control, menite să verifice modul cum şi-au însuşit elevii anumite cunoştinţe, ca şi posibilităţile de sinteză şi de expresie ale acestora.

Problema integrării cunoştinţelor predate în şcoală într-un sistem unitar al culturii generale a constituit şi tema unei ample dezbateri a Institutului pedagogic central din R.D.G. [2]). Cîteva dintre concluziile acestei dezbateri sînt semnificative pentru conturarea anumitor tendinţe de viitor ale învăţămîntului din Republica Democrată Germană, diferenţiate net de experimentul relatat anterior. Ideea centrală a pedagogilor germani este aceea a creării unui sistem interdisciplinar care să stabilească exact funcţiile fiecărei discipline în cadrul realizării unei concepţii ştiinţifice de ansamblu, principalele direcţii de formare a culturii generale rămînînd mai departe în atenţia unei anumite materii de învăţămînt. Direcţiile de urmărit, ca magistrale ale formării culturii generale a elevilor, se referă în special la modul cum se reflectă tendinţele de dezvoltare a ştiinţei pe planul fiecărei discipline, la funcţiile ştiinţelor particulare în cadrul mutaţiilor ştiinţifico-tehnice contemporane, precum şi la rolul specific al acestora, în formarea concepţiei filozofice, ideologice, politice şi etice a elevilor.

Experimentele vor degaja, în lumina unor analize multilaterale, avantajele şi limitele punctelor de vedere exprimate. Tendinţa rămîne însă şi răspunde tendinţei manifestate pe plan ştiinţific şi tehnic în legătură cu integrarea diferitelor ramuri ale ştiinţelor.

[1]) Renouvellement de l'enseignement de l'histoire et de la géographie. Au lycée-pilot d'Enghien. (În: Education, nr. 19/1969, Paris).

[2]) Zum Systemcharakter des Inhalts der mathematisch-naturwissenschaflichen Allgemeinbildung in den neuen Lehrplänen. In: Pädagogik nr. 2/69, Berlin.

BIBLIOTECA

„Istoria logicii"

Editura didactică şi pedagogică prezintă în primă ediţie o lucrare monumentală prin atributele şi inditul ei — „Istoria logicii", operă a gînditorului român **Anton Dumitriu**. Act de cultură remarcabil, aşteptat de multă vreme nu numai de specialişti, ci şi de un mare număr de intelectuali din toate domeniile, lucrarea reprezintă un ghid de autentică valoare, fiind prima de acest fel în ţara noastră.

Cel ce deschide volumul semnat de Anton Dumitriu este impresionat în primul rînd de riguroasa ordonare şi sistematizare a unui material ce se referă, cronologic, la mai bine de cincimii de ani. Logica clasică, logica metodologică, logica dialectică, curente şi orientări — iată numai cîteva probleme din tematica mult mai vastă pe care autorul o analizează în cele o mie de pagini, distribuite în nouă părţi. Concepţia materialist-dialectică stă la baza întregii analize.

În contextul universal al problemelor sînt înserate contribuţiile meritorii ale unor logicieni şi filozofi români, tratate în detaliu în ultima parte — „Logica în România" (logica în Ţările Române, logica premaioresciană, epoca maioresciană, logica matematică). Logica actuală este prezentă prin studiile şi cercetările unor specialişti ca Ath. Joja, Ion Bădărău, Aram Frenkian, Florea Ţuţugan şi alţii.

Stilul acestei lucrări, caracterizat prin precizie ştiinţifică şi prin limpezimea de cristal a expunerii, procură cititorului acele satisfacţii superioare pe care numai operele mari şi profunde le pot da.

T. I.

„Folosirea mijloacelor tehnice audio-vizuale în predarea geografiei"

Editura didactică şi pedagogică a publicat recent o lucrare pe o temă de multă vreme aşteptată de profesorii de geografie. Este vorba de lucrarea „Folosirea mijloacelor audio-vizuale în predarea geografiei", de **Maria Mihalcea**, care aduce o substanţială contribuţie la clarificarea unor probleme de actualitate în predarea acestei discipline cu mari valenţe educative.

Pe baza examinării unui vast material bibliografic, autoarea dă o informare cuprinzătoare asupra problemelor teoretice care se pun în momentul de faţă în legătură cu utilizarea la lecţii a tehnicii moderne. Lucrarea are însă un pronunţat caracter de îndrumător practic, făcînd apel la experienţa proprie a autoarei, precum şi la aceea a numeroase alte cadre didactice.

Pledînd în favoarea utilizării pe scară largă a mijloacelor tehnice audio-vizuale, Maria Mihalcea insistă asupra cerinţelor metodice apte să asigure transferul organic pe plan formativ al valorilor informative predate în timpul lectiilor. Se arată, în acelaşi timp, cum pot fi potenţate, cu ajutorul tehnicii moderne, laturi esenţiale ale educaţiei comuniste ca dragostea pentru patrie, pentru popor, preţuirea tradiţiilor progresiste, respectul pentru muncă şi pentru cei ce muncesc etc.

Pentru a ajuta profesorilor de geografie să-şi însuşească priceperea de a folosi la lecţii filmul, magnetofonul, diapozitivele etc. autoarea face o clasificare a mijloacelor tehnice audio-vizuale şi apoi o examinare a particularităţilor acestora, dînd indicaţii cu privire la integrarea lor în procesul de învăţămînt şi în fiecare lecţie în parte. În acest context o atenţie specială este acordată folosirii filmului didactic şi emisiunilor de televiziune.

Prin ţinuta sa teoretică şi prin bogăţia indicaţiilor metodice pe care le cuprinde, lucrarea Mariei Mihalcea este deosebit de utilă tuturor profesorilor de specialitate preocupaţi de perfecţionarea muncii lor.

Prof. ION IONIŢĂ

INSTITUTUL POLITEHNIC - BRAŞOV

ANUNŢĂ

scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

FACULTATEA DE MECANICĂ

Catedra de electrotehnică

— şef de lucrări, disciplinele „Elemente de electronică şi automatică", „Electronică industrială", „Sisteme automate adaptive" poz. 17.
— asistent la disciplinele „Electronică şi acţionări electrice", „Electrotehnică şi maşini electrice" şi „Electrotehnică, maşini şi instalaţii electrice" poz. 20.

FACULTATEA DE SILVICULTURĂ

— şef de lucrări la Catedra de Organizare — planificare — disciplina „Evidenţa şi analiza activităţii economice a întreprinderilor", poz. 5.

FACULTATEA DE INDUSTRIA LEMNULUI

Catedre de filozofie şi socialism ştiinţific

— lector la disciplina „Socialism ştiinţific" poz. 2
— lector la disciplina „Socialism ştiinţific" poz. 3
— lector la disciplina „Socialism ştiinţific" poz. 4
— lector la disciplina „Filozofie" poz. 5
— lector la disciplinele „Filozofie" şi „Socialism ştiinţific", poz. 6.

Catedra de fizică

— şef de lucrări la disciplina „Fizică" poz. 3
— şef de lucrări la disciplina „Fizică" poz. 5
— asistent la disciplina „Fizică" poz. 7.

Catedra de geometrie descriptivă şi desen

— şef de lucrări la disciplinele „Desen tehnic" şi „Geometrie descriptivă şi desen" poz. 4

Catedra de chimie

— şef de lucrări la disciplina „Chimia lemnului" poz. 2

FACULTATEA DE TEHNOLOGIA CONSTRUCŢIILOR DE MAŞINI

Catedra de economie politică

— lector la disciplina „Economie politică" poz. 4
— lector la disciplina „Economie politică" poz. 6
— asistent la disciplina „Economie politică" poz. 7

Catedra de organe de maşini

— asistent la disciplina „Organe de maşini" poz. 16.

Candidaţii la concurs vor depune la secretariatul rectoratului Institutului politehnic din Braşov, b-dul Gheorghe Gheorghiu-Dej nr. 29, cererea de înscriere, la care vor anexa în dublu exemplar actele prevăzute de Statutul personalului didactic din Republica Socialistă România şi de Instrucţiunile Ministerului Învăţămîntului nr. 84 539 din 1969.

Pentru posturile de asistent, candidaţii vor prezenta şi o adeverinţă din care să rezulte că au efectuat stagiul legal după repartizare.

Termenul de depunere a actelor este de 30 de zile pentru posturile de şefi de lucrări şi 15 zile pentru posturile de asistent, de la data publicării acestui anunţ în Buletinul Oficial al Republicii Socialiste România.

Concursul se va ţine la sediul Institutului politehnic din Braşov, b-dul Gheorghe Gheorghiu-Dej nr. 29 în termenul prevăzut de legea sus-menţionată.

INSTITUTUL PEDAGOGIC - ORADEA

ANUNŢĂ

scoaterea la concurs a următoarelor posturi:

FACULTATEA DE FILOLOGIE

Catedra de limba română
Lector, disciplina Istoria limbii române, poziţia 1 din statul de funcţiuni.

FACULTATEA DE MATEMATICĂ

Catedra de matematică-fizică
Lector, disciplina Fizică generală, poziţia 1 din statul de funcţiuni.

FACULTATEA DE ISTORIE-GEOGRAFIE

Catedra de ştiinţe sociale
Lector, disciplinele Economia politică şi Sociologia educaţiei, poziţia 2 din statul de funcţiuni.

Candidaţii la concurs vor depune la secretariatul Institutului din Oradea, str. Armatei Roşii nr. 5, în termen de 30 de zile de la publicarea acestui anunţ în Buletinul Oficial, cererea de înscriere la care vor anexa, în dublu exemplar actele prevăzute de legea nr. 6 privind Statutul personalului didactic din Republica Socialistă România, publicată în Buletinul Oficial, partea I, nr. 33 din 15 martie 1969.

Cei care funcţionează într-o instituţie de învăţămînt superior sînt obligaţi să comunice în scris, rectorului sau directorului acesteia, înscrierea la concurs.

Concursul se va desfăşura la Institutul pedagogic din Oradea, în decurs de 30 de zile de la data expirării termenului de înscriere la concurs.

CONSERVATORUL „GH. DIMA" — CLUJ

ANUNŢĂ:

scoaterea la concurs a următoarelor posturi:

FACULTATEA DE COMPOZIŢIE ŞI MUZICOLOGIE

1 lector la catedra II — Armonie — Contrapunct disciplina Armonie, poz. 5
1 lector la catedra III — Teorie — Solfegii Dictat, Dirijat coral, disciplina Practica pedagogică, poz. 3.
1 lector la catedra III — Teorie — Solfegii, Dictat, Dirijat coral, disciplina Teoria muzicii, Solfegii dictat, poz. 4.
1 conferenţiar la catedra IV — Istoria muzicii, Folclor, Limbi moderne, disciplina Istoria muzicii, poz. 4.

Candidaţii la concurs vor depune la rectoratul Conservatorului de muzică „Gheorghe Dima" din Cluj, str. 23 August nr. 25, în termen de 30 zile de la publicarea acestui anunţ, cererea de înscriere, la care vor anexa, în dublu exemplar, actele prevăzute de Legea nr. 6 privind Statutul personalului didactic din Republica Socialistă România publicată în Buletinul Oficial, partea I, nr. 33 din 15 martie 1969, şi de Instrucţiunile Ministerului Învăţămîntului nr. 84539/1969.

Concursul se va ţine la sediul Conservatorului din Cluj, str. 23 August nr. 25, în termen de 3 luni de la publicarea acestui anunţ.

Termenul de înscriere la concurs se socoteşte de la data publicării concursului în Buletinul Oficial.

ANUNŢ

Absolvenţii Şcolii normale de învăţători „Alexandru Odobescu" din Piteşti, seria 1930, precum şi cei din alte serii care s-au prezentat la examenul de diplomă în acel an, sînt rugaţi să comunice adresele actuale tovarăşului Ion Lupu, bulevardul Mărăşeşti nr. 53, Bucureşti (telefon 23 44 71).

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi la difuzorii de presă.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii
40.132